

Reformationsbibeln

Tredje Moseboken

Svenska Reformationsbibelsällskapets
översättning av den engelska auktoriserade

King James Version

Utgiven 1611, reviderad 1769

Samt i vissa delar en revidering av
Bibelkommissionens utgåva 1878 och
Karl XII:s Kyrkobibel från 1703

Provutgåva utgiven såsom särtryck
18 september 2020

Tredje Moseboken

Leviticus

Kapitel 1

Lagen om brännoffer.

HERREN kallade Mose och talade till honom från uppenbarelsetältet och sa:

2. Tala till Israels barn och säg till dem: Om någon bland er vill bära fram ett offer åt HERREN, ska ni bära fram ert offer av boskapen, av nötboskapen och småboskapen*.

*KXII: får.

3. Om hans offer *är* ett brännoffer av nötboskapen, ska han offra en felfri hane. Han ska offra det av sin egen fria vilja* vid ingången till uppenbarelsetältet** inför HERREN.

*KXII: inför Herren, för att vara honom till behag.

**KXII: vittnesbördets tabernakel.

4. Han ska lägga sin hand på brännoffrets huvud, och det ska bli antaget* i hans ställe så att det blir till försoning för honom.

*KXII: så att det blir välbehagligt.

5. Han ska slakta ungtjuren inför HERREN. Prästerna, Arons söner, ska bära fram blodet och stänka det runt om på altaret, som *står vid* ingången till uppenbarelsetältet.

6. Sedan ska han flå brännoffret och stycka det.

7. Och prästen Arons söner, ska göra upp eld på altaret och lägga ved tillrätta på elden.

8. Sedan ska Arons söner, prästerna, lägga styckena, huvudet och fettet tillrätta på veden, som *ligger* över elden på altaret.

9. Men inälvorna och fötterna ska han tvätta i vatten, och prästen ska bränna alltsammans på altaret *till* ett brännoffer. Det är ett eldsoffer till en välbehaglig doft för HERREN.

10. Om hans offer *är* ett brännoffer av småboskapen, av fåren eller av getterna, så ska han ta en felfri hane

11. och slakta det på den norra sidan av altaret inför HERREN. Och Arons söner, prästerna ska stänka dess blod runt om på altaret.

12. Han ska stycka det i dess delar, med huvudet och fettet. Prästen ska lägga dem tillrätta på veden som *ligger* över elden på altaret.

13. Men inälvorna och fötterna ska han tvätta i vatten. Därefter ska prästen bära fram alltsammans och bränna upp *det* på altaret till ett brännoffer. Det *är* ett eldsoffer till en välbehaglig doft för HERREN.

14. Om hans offer åt HERREN *är* ett brännoffer av fåglar, så ska han ta sitt offer av turturduvor eller unga duvor.

1 Mos. 15:9. Luk. 2:24.

15. Och prästen ska bära fram det till altaret och vrida av dess huvud och bränna *det* på altaret. Blodet ska pressas ut på sidan* av altaret.

*KXII: altarets vägg.

16. Han ska ta ut dess kräva med fjädrarna och kasta dem på askhögen vid sidan av altaret, på östsidan.

17. Och han ska bryta sönder dess vingar, *men* inte riva bort *dem*. Sedan

ska prästen bränna upp det på altaret, på veden, som *ligger* på elden. Ett brännoffer *är* det, ett eldsoffer, till en välbehaglig doft för HERREN.

Kapitel 2

Lagen om matoffer

När någon vill bära fram ett matoffer åt HERREN, så ska hans offer vara *av* fint mjöl, och han ska hälla olja på det och lägga rökelse ovanpå.

2. Han ska bära fram det till Arons söner, prästerna. Han ska ta av det en handfull av mjölet och oljan samt all rökelsen, och prästen ska bränna upp det på altaret *till* ett påminnelseoffer. Det är ett eldsoffer, till en välbehaglig doft för HERREN.

3. Det som är över av matoffret *ska tillhöra* Aron och hans söner. *Detta räknas till* de allra heligaste bland HERRENS eldsoffer.

4. Om du bär fram ett offer som är ett matoffer bakat i ugn, *ska det vara* osyrade kakor av fint mjöl blandade med olja eller osyrade tunnkakor smorda med olja.

5. Om ditt offer *är* ett matoffer *gräddat* i panna, så ska det vara *av* fint mjöl, osyrat och blandat med olja.

6. Du ska bryta det i bitar och hälla olja på det, *det är* ett matoffer.

7. Om ditt offer *är* ett matoffer som är *tillrett* i stekpannan, ska det tillredas *av* fint mjöl med olja.

8. Och matoffret som är gjort av sådant ska du bära fram till HERREN. När det har blivit framburet till prästen ska han ta det till altaret.

9. Så ska prästen ta en del av matoffret till påminnelseoffer och bränna upp *det* på altaret. *Det är ett* eldsoffer till en välbehaglig doft för HERREN.

10. Det som är över av matoffret *ska tillhöra* Aron och hans söner. *Detta räknas till* de allra heligaste bland HERRENS eldsoffer.

11. Inget matoffer som ni vill bära fram åt HERREN ska vara syrat, för ni ska inte bränna någon surdeg eller honung i något av HERRENS eldsoffer.

12. Som förstlingsoffer ska ni bära fram sådant åt HERREN, men det får inte brännas på altaret till en välbehaglig doft.

13. Varje offergåva av dina matoffer ska du krydda med salt. Du ska inte låta saltet i din Guds förbund fattas på ditt matoffer. På alla dina offergåvor ska du offra salt.

4 Mos. 18:19.

Hes. 43:24. Mark 9:49.

14. Om du vill offra åt HERREN ett matoffer av den första grödan, ska du bära fram som matoffer av den första grödan, ax av grönskuren säd, rostade över eld, krossade korn av färska ax.

15. Du ska hälla olja på det och lägga rökelse ovanpå. *Det är* ett matoffer.

16. Prästen ska bränna upp en del av de krossade kornen och av oljan med all rökelsen, till ett påminnelseoffer. *Det är ett* eldsoffer åt HERREN.

Kapitel 3

Lagen om tackoffer.

Om någons offergåva *är* ett tackoffer* av nötboskapen, vare sig *det är* av hankön eller av honkön, så ska han bära fram ett som är felritt inför HERREN.

*KJV: fredsoffer.

2. Han ska lägga sin hand på huvudet

av sin offergåva och slakta det *vid* ingången till uppenbarelsetältet*, och Arons söner, prästerna, ska stänka blodet runt om på altaret.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

3. Och han ska bära fram offret, av tackoffret, som ett eldsoffer åt HERREN. Fettet som omsluter inälvorna, och allt det fett som *sitter* på inälvorna,

4. och båda njurarna med det fett som *sitter* på dem vid höfterna, och nätet över levern tillsammans med njurarna, ska han ta bort.

5. Så ska Arons söner bränna upp det på altaret ovanpå brännoffret, som *ligger* på veden över elden. *Det är* ett eldsoffer till en välbehaglig doft för HERREN.

6. Om han vill offra åt HERREN ett tackoffer av småboskapen, ska han offra ett *som är* felfritt av hankön eller honkön.

7. Om han offerar ett lamm som sin offergåva, ska han föra fram det inför HERREN,

8. och lägga sin hand på offrets huvud och slakta det framför uppenbarelsetältet och Arons söner ska stänka dess blod runt om på altaret.

9. Av tackoffret ska han offra ett eldsoffer åt HERREN, fettet, hela fettsvansen, avstyckad vid ryggraden, fettet som omsluter inälvorna, och allt fett som *är* på inälvorna,

10. och båda njurarna med det fett som *sitter* på dem vid höfterna, och nätet över levern tillsammans med njurarna, ska han ta bort.

11. Och prästen ska bränna upp det på altaret *till* föda, ett eldsoffer åt HERREN.

12. Om någon vill offra en get, ska han föra fram den inför HERREN,

13. och lägga sin hand på dess huvud och slakta den framför uppenbarelsetältet, och Arons söner ska stänka dess blod runt om på altaret.

14. Han ska offra ett eldsoffer åt HERREN av hans offergåva. Fettet som omsluter inälvorna och allt det fett som *sitter* på dem,

15. båda njurarna med det fett som *sitter* på dem vid höfterna, och nätet över levern tillsammans med njurarna ska han ta bort.

16. Prästen ska bränna upp detta på altaret *till* föda, ett eldsoffer, till en välbehaglig doft. Allt fett *tillhör* HERREN.

17. *Det ska vara* en evig stadga för er genom alla släktled, var ni än bor, att ni inte ska äta fett och inte heller blod.

1 Mos. 9:4. 3 Mos. 7:24, 17:10, 19:26.
5 Mos. 12:16, 12:23, 15:23. Apg. 15:20f.

Kapitel 4

Lagen om syndoffer.

HERREN talade till Mose och sa:
2. Tala till Israels barn och säg: Om någon utan uppsåt syndar mot något av HERRENS bud och gör mot *något av dem* som inte får göras.

3. Om det är den smorde prästen som har syndat och dragit skuld över folket, ska han bära fram en felfri ungtjur åt HERREN till syndoffer för sin synd, som han har gjort.

4. Han ska föra fram tjuren inför HERREN till ingången av uppenbarelsetältet och lägga sin hand

på tjurens huvud och slakta den inför HERREN.

5. Den smorde prästen ska ta av tjurens blod och bära det in i uppenbarelsetältet,

6. och prästen ska doppa sitt finger i blodet och stänka av blodet sju gånger inför HERREN framför förlåten till helgedomen.

7. Prästen ska stryka *en del* av blodet på hornen av altaret med den väldoftande rökelsen som *står* inför HERREN i uppenbarelsetältet. Resten av tjurens blod ska han hälla ut vid foten av brännoffersaltaret, som *står vid* ingången till uppenbarelsetältet.

³ Mos. 9:9.

8. Han ska ta ut allt fett ur syndofferstjuren, det fett som omsluter inälvorna, och allt det fett som *sitter* på inälvorna,

9. de båda njurarna med det fett som *sitter* på dem invid höfterna, och nätet över levern tillsammans med njurarna ska han ta bort,

10. på samma sätt som det tas ut av tackofferstjuren*. Och prästen ska bränna detta på brännoffersaltaret.

*KJV: oxen till fredsoffret.

11. Huden av tjuren med allt dess kött tillsammans med huvudet och fötterna och inälvorna och dess orenlighet,

12. alltså hela tjuren ska han föra utanför lägret på en ren plats, där man slår ut askan, och bränna upp det på ved med eld. Där askan slås ut, ska det brännas upp. ³ Mos. 9:11. Hebr. 13:11.

13. Om Israels hela menighet begår synd utan uppsåt och detta är dolt för församlingens ögon, och de har brutit *mot något* av HERRENS bud och gjort

sådant som de inte skulle göra, och *de* är skyldiga,

⁴ Mos. 15:24.

14. och synden de har gjort blir känd, då ska församlingen offra en ungtjur för den synden. De ska föra den inför uppenbarelsetältet,

15. Och de äldste i menigheten ska lägga sina händer på tjurens huvud inför HERREN och tjuren ska slaktas inför HERREN.

16. Den smorde prästen ska ta av tjurens blod och bära det till uppenbarelsetältet.

17. Prästen ska doppa sitt finger i blodet och stänka sju gånger inför HERREN framför förlåten.

18. Han ska stryka *en del* av blodet på hornen av altaret som står inför HERREN i uppenbarelsetältet. Resten av blodet ska han hälla ut vid foten av brännoffersaltaret, som *står vid* ingången till uppenbarelsetältet.

19. Allt fett ska han ta ut från den och bränna *det* på altaret.

20. Han ska göra med tjuren som han gjorde med syndofferstjuren, så ska han göra med den. Och prästen ska bringa försoning för dem, och de får förlåtelse.

21. Han ska bära ut tjuren utanför lägret och bränna upp den, på samma sätt som han brände upp den första tjuren. Det *är* ett syndoffer för församlingen.

22. Om en ledare har syndat genom att utan uppsåt gjort *något mot* HERRENS, sin Guds bud, som inte skulle göras och är skyldig,

23. eller om hans synd som han har gjort blir känd för honom, ska han föra fram en felfri getabock, som sitt offer.

24. Han ska lägga sin hand på bockens huvud och slakta den på den plats där man slaktar brännoffret inför HERREN. Det är ett syndoffer.

25. Prästen ska ta *en del* av syndoffrets blod på sitt finger och stryka *det* på hornen av brännoffersaltaret, och hålla ut resten av blodet vid foten av brännoffersaltaret.

26. Allt fett ska han bränna upp på altaret, på samma sätt som han gjorde med fettet av tackoffret*. Och prästen ska bringa försoning för honom angående hans synd, och han får förlåtelse.

*KJV: fredsoffret.

27. Om någon av folket i landet syndar utan uppsåt genom att han bryter *mot något* av HERRENS bud, och gör *något* som inte skulle göras, och är skyldig,

28. eller får veta om sin synd, som han har gjort, så ska han föra fram som sitt offer en felfri getkilling av honkön för den synd, som han har gjort.

29. Han ska lägga sin hand på syndoffrets huvud och slakta det på den plats där brännoffren slaktas.

30. Prästen ska ta en del av blodet på sitt finger och stryka på hornen av brännoffersaltaret. Resten av blodet ska han hålla ut vid foten av altaret.

31. Allt fettet ska han ta ut på samma sätt som fettet tas ut från tackoffret*, och prästen ska bränna upp *det* på altaret till en välbehaglig doft för HERREN. Så ska Prästen bringa försoning för honom, och han får förlåtelse.

*KJV: fredsoffret.

32. Om någon vill offra ett lamm till syndoffer, ska han föra fram ett felfritt djur av honkön.

33. Han ska lägga sin hand på

syndoffrets huvud och slakta det som ett syndoffer, på den plats där man slaktar brännoffret.

34. Och prästen ska ta *en del* av syndoffrets blod på sitt finger och stryka på hornen av brännoffersaltaret. Resten av blodet ska han hålla ut vid foten av altaret.

35. Allt fettet ska han ta ut, på samma sätt som fettet tas ut från lammet av tackoffret. Och prästen ska bränna upp det på altaret till ett HERRENS eldoffer. Så ska prästen bringa försoning för hans synd som han har gjort, och han får förlåtelse.

Kapitel 5

*Fortsättning av syndoffer för olika förseelser.
Lagen om skuldoffer.*

Om någon* syndar genom att han hör en som uttalar en edsförpliktelse och är ett vittne, antingen han har sett eller vet *något*, men inte berättar *det*, då ska han bära på sin missgärning.

*KXII och KJV: en själ.

2. Eller om någon* rör vid något *som är* orent, antingen den döda kroppen av ett orent vilddjur, eller den döda kroppen av ett orent boskapsdjur eller den döda kroppen av ett orent kryp, utan att märka det, då ska han också vara oren och skyldig.

*KXII och KJV: själ.

3. Eller om han har rört vid en människans orenhet, oavsett vad slags orenhet en människa kan vara orenad av, utan att märka det, men då han får veta *om det*, så ska han vara skyldig.

4. Eller om någon svär en ed och talar tanklöst med *sina* läppar att göra ont eller gott, oavsett vad en människa

i sin tanklöshet än kan svära, utan att han märker det, men sedan blir medveten *om det*, så blir han skyldig till något av detta.

Jak. 5:12.

5. Och det ska ske, när någon blir skyldig till något av *detta*, att han ska bekänna att han har syndat i *detta*.

6. För sin synd som han har gjort ska han bära fram sitt skuldoffer åt HERREN, ett hondjur från småboskapen, ett lamm eller en getkilling för syndoffer. Och prästen ska bringa försoning åt honom för hans synd.

7. Men om han inte kan bära fram ett lamm, då ska han bära fram åt HERREN två turturduvor eller två unga duvor för sin synd han har gjort, den ena till ett syndoffer och den andra till ett brännoffer.

8. Han ska bära fram dem till prästen, som först ska offra *den* som är avsedd till syndoffer. Han ska vrida dess huvud från halsen men utan att ta bort *det*,

9. och stänka av syndoffrets blod på altarets sida. Resten av blodet ska pressas ut vid foten av altaret. Det är ett syndoffer.

10. Den andra ska han offra som brännoffer efter föreskriften. Så ska prästen bringa försoning för honom för synden han har gjort, och han får förlåtelse.

11. Men om han inte kan bära fram två turturduvor eller två unga duvor, då ska han som har syndat bära fram som sitt offer en tiondels efa fint mjöl till syndoffer. Han ska inte hälla olja på *det*, och inte heller lägga *någon* rökelse på *det*, för *det är* ett syndoffer.

12. Sedan ska han bära *det* till prästen, och prästen ska ta en handfull av *det* som ett påminnelseoffer och bränna *det* på altaret, som man gör HERRENS eldoffer. Det är ett syndoffer.

13. Och prästen ska bringa försoning åt honom för den synd han har begått i något av *detta*, och han får förlåtelse. *Resten* ska tillhöra prästen, som ett matoffer.

14. Och HERREN talade till Mose och sa:

15. Om någon* har förbrutit sig och utan uppsåt syndar mot HERRENS heliga ting, då ska han för sin synd mot HERREN föra fram en felfri bagge av småboskapen, efter det värde du bestämmer i siklar av silver, efter tempelvik, som skuldoffer.

*KXII och KJV: själ.

16. Han ska ge ersättning för skadan som han har gjort mot *det* heliga, och ska lägga till en femtedel och ge den åt prästen. Så ska prästen bringa försoning genom skuldoffersbaggen, och han får förlåtelse.

17. Om någon* syndar och gör något av *det* som är förbjudet att göra av HERRENS bud, då är han likväl skyldig trots att han inte visste *det*, och ska bära på sin missgärning.

*KXII och KJV: själ.

18. Som ett skuldoffer ska han föra fram till prästen en felfri bagge av småboskapen, efter det värde du bestämmer. Prästen ska bringa försoning för honom för den ouppsåtliga synd han har begått utan att *veta* *det*, och han får förlåtelse.

19. Det är ett skuldoffer. Han har sannerligen syndat mot HERREN.

Kapitel 6

Fortsättning av lagen om skuldoffret.
Brännoffret, matoffret och syndoffret.

HERREN talade till Mose och sa:
2. Om någon* syndar och förbryter sig mot HERREN och ljuger för sin nästa angående något som denne har anförtrott honom att bevara, eller angående en pant, eller angående något som han med våld har tagit, eller *om han* har bedragit sin nästa, *KXII och KJV: själ.
3. eller om han har hittat det som var borttappat och ljög om det och har svurit falskt, vad det än är som en människa gör av detta och så syndar,
4. då ska det ske, eftersom han har syndat, och är skyldig, att han ska återställa det han tog med våld, eller det han har fått genom bedrägeri, eller det som anförtrotts honom att bevara, eller det borttappade som han har hittat,
5. eller vad det än gäller där han har svurit falskt. Han ska ersätta det till dess fulla belopp, och lägga till en femtedel. Han ska ge det till ägaren den dagen han offerar sitt skuldoffer. 2 Mos. 22:7. 3 Mos. 5:16.
6. Han ska föra fram sitt skuldoffer åt HERREN, en felfri bagge av småboskapen ska han ge till prästen efter det värde du bestämmer, som ett skuldoffer.
7. Så ska prästen bringa försoning för honom inför HERREN, och han får förlåtelse för allt det han har gjort, som han har gjort sig skyldig till.
8. Och HERREN talade till Mose och sa:

9. Befall Aron och hans söner och säg: Detta *är* lagen om brännoffret: Brännoffret ska ligga på altarets härd hela natten fram till morgonen, och altarets eld ska hållas brinnande.
10. Och prästen ska klä på sig sina linnekläder och sina linnebyxor närmast kroppen, och han ska ta bort den aska efter brännoffret som elden har förtärt på altaret och lägga den vid sidan av altaret.
11. Sedan ska han ta av sig sina kläder, och ta på sig andra kläder och bära askan utanför lägret till en ren plats. 3 Mos. 4:12.
12. Elden på altaret ska hållas brinnande och får inte slockna. Prästen ska varje morgon bränna ved på det och lägga brännoffret tillrätta på det och bränna det feta från tackoffren* på det. *KJV: fredsoffren.
13. Elden ska ständigt brinna på altaret och får inte slockna.
14. Detta *är* lagen om matoffret: Arons söner ska bära fram det inför HERREN till altaret. 4 Mos. 15:4.
15. Prästen ska ta en handfull av det fina mjölet som hör till matoffret, och av oljan och all den rökelse som *ligger* på matoffret, och han ska bränna *det* på altaret *till* en välbehaglig doft, som ett påminnelseoffer till HERREN.
16. Det som blir över av det ska Aron och hans söner äta, med osyrat bröd ska det ätas på helig plats. I förgården till uppenbarelsetältet* ska de äta det. *KXII: vittnesbördets tabernakel.
17. Det ska inte bakas med surdeg. Detta är den andel jag har gett *dem* av mina eldoffer. Det *är* högheligt liksom syndoffret och skuldoffret.

18. Alla av manligt kön bland Arons barn ska äta av det. *Det ska vara en evig lag genom alla släktled om HERRENS eldsoffer.* Var och en som rör vid det ska bli helig*. **KXII invigd.*

19. Och HERREN talade till Mose och sa:

20. Detta *är* den offergåva som Aron och hans söner ska bära fram åt HERREN på den dag, då de* blir smorda: Tiondelen av en efa fint mjöl till det dagliga matoffret, hälften på morgonen och hälften på kvällen.

*KXII: på deras vigselfag. KJV: han blir smord.

21. Det ska tillagas med olja på en plåt, och när det är bakat ska du bära fram det. De bakade styckena av matoffret ska du offra till en välbehaglig doft för HERREN.

22. Den präst av hans söner som blir smord i hans ställe, ska offra det. *Det är HERRENS eviga stadga.* Det ska brännas upp fullständigt.

23. För varje matoffer från prästen ska brännas upp fullständigt. Det får inte ätas.

24. Och HERREN talade till Mose och sa:

25. Tala till Aron och till hans söner och säg: Detta *är* lagen om syndoffret. På samma plats, där brännoffret slaktas, ska också syndoffret slaktas inför HERREN. Det *är* högheligt.

26. Prästen som offerar det för syndens skull, ska äta det. På helig plats ska det ätas, i förgården till uppenbarelsetältet.

27. Var och en som rör vid köttet blir helig*. Om blodet stänks på någons kläder, ska du tvätta bort det nerstänkta stället på helig plats. **KXII vigd.*

28. Men lerkäret, som köttet har

kokats i, ska slås sönder. Har det kokats i ett kopparkärl, så ska detta skuras och sköljas med vatten.

29. Alla av manligt kön bland prästerna får äta av det. Det *är* det högheligt.

30. Men inget syndoffer, vars blod bärs in i uppenbarelsetältet* för att bringa försoning på den heliga platsen, får ätas. Det ska brännas upp i eld.

3 Mos. 4:5. Hebr. 13:11.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

Kapitel 7

Lagen om skuldoffret och tackoffret. Förbud mot att äta fett och blod. Prästernas andel av offren.

Detta *är* lagen om skuldoffret. Det *är* högheligt.

2. På samma plats där man slaktar brännoffret, ska man slakta skuldoffret och stänka dess blod runt om på altaret.

3. Allt fett som man offerar, svansen och det fett som omsluter inälvorna, 4. båda njurarna och fett som *är* på dem vid höfterna, och leverfettet tillsammans med njurarna ska man ta bort.

5. Prästen ska bränna upp det på altaret som ett eldsoffer åt HERREN. Det *är* ett skuldoffer.

6. Alla av manligt kön bland prästerna ska äta av det. På den heliga platsen ska det ätas, för det *är* det allra heligaste.

7. Så som syndoffret *är*, så ska också skuldoffret *vara*. Samma lag *gäller* för dem båda. Den präst som bringar försoning med det ska *det* tillhöra.

8. Den präst, som offerar brännoffer för någon, den prästen ska själv få

skinnet av brännoffret som han har offerat.

9. Allt matoffer som är bakat i ugnen, och allt det som är lagat i gryta och på plåt, ska tillhöra prästen som offerar det.

10. Varje matoffer som är blandat med olja och det som är torrt, ska tillhöra alla Arons söner, den ene *ska få lika mycket* som den andre.

11. Detta är lagen om tackoffren*, som man offerar åt HERREN:

*KJV: fredsoffren.

12. Om någon vill offra det som ett lovoffer*, då ska han tillsammans med lovoffret* bära fram osyrade kakor, blandade med olja, osyrade tunnkakor smorda med olja och kakor bakade av fint mjöl, blandade med olja.

*KJV: tackoffer.

13. Förutom kakorna ska han bära fram *som* offergåva syrat bröd med lovoffret* av hans tackoffer**.

*KJV: tackoffret. **KJV: fredsoffer.

14. Och från detta ska han offra en kaka av varje slag *så som* lyftoffer åt HERREN, *och* det ska tillhöra den prästen som stänker tackoffrens blod.

15. Offerköttet av hans tackoffer* som bärs fram som lovoffer** ska man äta samma dag det har offerats. Ingenting får lämnas kvar till morgonen.

*KJV: fredsoffer. **KJV: tackoffer.

16. Om hans offer är ett löftesoffer eller ett frivilligt offer, ska det ätas på samma dag som han offerar det. Det som blir över, ska ätas den följande dagen.

17. Men blir ändå något kvar av offerköttet, ska det brännas upp i eld på tredje dagen.

18. Om *någon* äter av offersköttet av hans tackoffer på den tredje dagen blir

offret inte välbehagligt. Inte heller ska det räknas till godo för honom som har offerat det. Det ska räknas som en styggelse, och den som äter av det, ska bära på sin skuld.

19. Det köttet som har varit i beröring med något orent får inte ätas, utan det ska brännas upp i eld. Det övriga köttet får var och en äta av som är ren.

20. Men *om* någon*, medan han är oren, äter *av* tackoffrets kött som *tillhör* Herren, *så* ska han* bli utrotad ur sitt folk.

*KXII och KJV: själ.

21. Vidare: om någon* rör vid något orent, en människas orenhet, eller *ett* orent djur, eller vad som helst *som* är avskyvärt och orent, och äter offerköttet av det tackoffret, som *tillhör* HERREN, *så* ska han bli utrotad ur sitt folk.

3 Mos. 11:4f.

*KXII och KJV: själ.

22. Och HERREN talade till Mose och sa:

23. Tala till Israels barn och säg: Ni ska inte under några som helst omständigheter äta fett av oxe, får eller av get.

3 Mos. 3:17.

24. Men fett av ett självdött djur och det som är ihjälrivet av vilddjur kan ni använda till alla slags arbete, men ni ska på intet vis äta av det.

25. För var och en som äter fett från något djur, som offeras som eldsoffer åt HERREN, han* ska utrotas ur sitt folk.

*KJV och KXII: själ.

26. Ni ska inte under några som helst omständigheter äta något blod, *varken av* fåglar eller av djur, var ni än bor.

3 Mos. 17:10f. 5 Mos. 12:16f. Apg. 15:20f.

27. Var och en* som äter något blod, han ska utrotas ur sitt folk.

*KJV och KXII: själ.

28. Och HERREN talade till Mose och sa:

29. Tala till Israels barn och säg: Den som kommer med ett tackoffer till HERREN, ska bära fram sin offergåva till HERREN av offret från sitt tackoffer.

30. Med egna händer ska han bära fram HERRENS eldoffer, fettets tillsammans med bringan, så att bringan kan viftas *som* ett viftoffer inför HERREN.

31. Fettet ska prästen bränna upp på altaret, men bringan ska tillhöra Aron och hans söner.

32. Det högra låret ska ni ge åt prästen *som* lyftoffer av offret från era tackoffer.

33. Den av Arons söner som bär fram blodet av tackoffren och fettets, ska ha det högra låret som *sin* del.

34. För viftoffersbringan och låret som har lyfts upp har jag tagit från Israels barn, av deras tackoffer som de offrat, och gett dem åt prästen Aron och åt hans söner som en evig rätt från Israels barn.

2 Mos. 29:24.

35. Detta *är* Arons och hans söners *andel* av smörjelsen av HERRENS eldoffer, från den dag *då* de fördes fram för att tjäna HERREN i prästämbetet.

36. På den dagen *då* HERREN smorde dem, befallde han att Israels barn skulle ge dem detta, *som* en evig rätt genom alla släktled.

37. Detta *är* lagen om brännoffret, matoffret, syndoffret, skuldoffret, invigningsoffren, och offret av tackoffren,

38. som HERREN befallde Mose på berget Sinai på den dag *då* han

befallde Israels barn, att de skulle bära fram sina offer åt HERREN i Sinai öknen.

8 kapitlet

Prästernas invigning.

HERREN talade till Mose och sa:
2. Ta Aron och hans söner tillsammans med honom, deras kläder, smörjelseoljan, en tjur till syndoffer, två baggar och en korg med osyrat bröd,
3. och samla hela menigheten vid ingången till uppenbarelsetältet.
4. Mose gjorde som HERREN hade befallt honom, och menigheten samlades vid ingången till uppenbarelsetältet.

2 Mos. 29:1.

5. Och Mose sa till menigheten: Detta *är* vad HERREN har befallt *mig* att göra.

6. Mose förde fram Aron och hans söner och tvättade dem med vatten.

7. Han satte livklädnaden på honom och satte på honom bältet, och klädde på honom kåpan, satte på honom efoden, som han fäste ihop och drog åt med efodens bälte, och band *detta* om honom.

2 Mos. 29:5f.

8. Och han satte på honom bröstskölden och lade Urim och Tummim i skölden.

2 Mos. 28:30.

9. Han satte turbanen på hans huvud och framtill på turbanen satte han guldplattan, det heliga diademets, så som HERREN hade befallt Mose.

2 Mos. 28:36.

10. Och Mose tog smörjelseoljan och smorde tabernaklet och allt det som *var* i det och helgade det.

2 Mos. 30:25f.

11. Han stänkte sju gånger av den på altaret, och smorde altaret och alla dess tillbehör och tvättkaret och dess fot för att helga dem.

12. Han hällde av smörjelseoljan på Arons huvud och smorde honom för att helga honom.

13. Mose förde fram Arons söner och satte på dem livklädnader, spände om dem bälten och satte på dem huvudbonader, så som HERREN hade befallt Mose.

14. Han förde fram syndofferstjuren och Aron och hans söner lade sina händer på syndofferstjurens huvud.

2 Mos. 29:10f.

15. Och han slaktade *den* och Mose tog blodet och strök med sitt finger på altarets horn runt om och renade altaret, och hällde ut blodet vid foten av altaret och helgade det, för att bringa försoning för det.

16. Han tog allt fett som *var* på inälvorna, och nätet *över* levern och båda njurarna och deras fett, och Mose brände *det* på altaret.

17. Men tjuren och dess hud, dess kött och orenlighet, brände han upp i eld utanför lägret, så som HERREN hade befallt Mose.

2 Mos. 29:14.

18. Sedan förde han fram baggen till brännoffret och Aron och hans söner lade sina händer på baggens huvud.

19. Och han slaktade *den* och Mose stänkte blodet på altaret runt om.

20. Han styckade baggen och Mose brände upp huvudet, styckena och det feta.

21. Så tvättade han inälvorna och benen med vatten. Och Mose brände upp hela baggen på altaret. Det *var* ett brännoffer till en välbehaglig doft, ett eldoffer åt HERREN, så som HERREN

hade befallt Mose.

22. Han förde fram den andra baggen, invigningsbaggen, och Aron och hans söner lade sina händer på baggens huvud.

23. Och han slaktade *den* och Mose tog av blodet och strök på Arons högra örsnibb och tummen på hans högra hand och stortån på hans högra fot.

24. Så lät Mose Arons söner träda fram och strök av blodet på deras högra örsnibb och tummen på deras högra hand och stortån på deras högra fot och stänkte blodet på altaret runt om.

25. Han tog fett, fettsvansen och allt fett som *var* på inälvorna, nätet *över* levern, båda njurarna och fett på dem och det högra låret.

26. Och ur korgen med osyrat bröd, som *var* inför HERREN, tog han en osyrad kaka, en kaka bakad med olja och en tunn kaka och lade *dem* på fettstyckena och det högra låret.

27. Allt detta lade han i Arons händer och i hans söners händer och viftade dem *som* en viftoffer inför HERREN.

28. Så tog Mose det ur deras händer och brände upp *det* på altaret ovanpå brännoffret. Dessa *var* invigningsoffren, till en välbehaglig doft. Det *är* ett eldoffer åt HERREN.

29. Och Mose tog bringan och viftade den inför HERREN *som* ett viftoffer. Det var Moses del av invigningsbaggen, så som HERREN hade befallt Mose.

2 Mos. 29:26.

30. Och Mose tog av smörjelseoljan och av blodet på altaret och stänkte på Aron, på hans kläder, på hans söner och på hans söners kläder

tillsammans med honom. På detta sätt invigde han Aron, hans kläder, hans söner och hans söners kläder tillsammans med honom. 2 Mos. 29:21.

31. Och Mose sa till Aron och till hans söner: Koka köttet *vid* ingången till uppenbarelsetältet, och där ska ni äta det tillsammans med brödet som *ligger* i invigningskorgen, som jag har befallt och sagt: Aron och hans söner ska äta det. 2 Mos. 29:1f.

32. Det som blir över av köttet och brödet ska ni bränna upp i eld.

33. Under sju dagar ska ni inte gå utanför ingången till uppenbarelsetältet, tills era invigningsdagar är över. För på sju dagar ska han inviga* er. 2 Mos. 29:35f. *KXII: i sju dagar är era händer fyllda.

34. Så som han har gjort på denna dag, så har HERREN befallt *er* att göra, för att bringa försoning för er.

35. Därför ska ni stanna kvar *vid* ingången till uppenbarelsetältet dag och natt i sju dygn, och följa HERRENS förordningar för att ni inte ska dö, för så har jag blivit befalld.

36. Så Aron och hans söner gjorde allt det som HERREN hade befallt genom Moses hand.

Kapitel 9

*Arons första offer förtärs genom eld från
HERREN.*

Och det hände på åttonde dagen *att* Mose kallade till sig Aron, hans söner och de äldste i Israel.

4 Mos. 11:16-17.

2. Och han sa till Aron: Ta en tjurkalv till syndoffer och en bagge till brännoffer, båda felfria, och för

fram *dem* inför HERREN. 2 Mos. 29:1.

3. Tala till Israels barn och säg: ta en getkilling till syndoffer, och en kalv och ett lamm, *båda* årsgamla och felfria, till brännoffer.

4. *Ta* också en tjur och en bagge till tackoffer*, att offra inför HERREN, och ett matoffer, blandat med olja, för i dag kommer HERREN att uppenbara sig för er. *KJV: fredsoffer.

5. De förde fram *det* som Mose hade befallt inför uppenbarelsetältet, och hela menigheten trädde fram och ställde sig inför HERREN.

6. Då sa Mose: Detta *är* vad HERREN har befallt att ni ska göra, och HERRENS härlighet ska uppenbara sig för er.

7. Och Mose sa till Aron: Träd fram till altaret och offra ditt syndoffer och ditt brännoffer och bringa försoning för dig själv och för folket. Och offra folkets offer och bringa försoning för dem, så som HERREN har befallt.

8. Då gick Aron fram till altaret och slaktade kalven som *var* till syndoffer för honom själv.

9. Och Arons söner bar fram blodet till honom, och han doppade sitt finger i blodet och strök *det* på altarets horn och hällde ut blodet vid foten av altaret.

10. Men fett, njurarna och leverfettet från syndoffret brände han på altaret, så som HERREN hade befallt Mose.

11. Köttet och skinnet brände han upp i eld utanför lägret.

12. Och han slaktade brännoffret, och Arons söner räckte honom blodet som han stänkte runt om på altaret.

13. De bar fram brännoffret till

honom med styckena och huvudet, och han brände upp *det* på altaret.

14. Och han tvättade inälvorna och benen och brände *dem* ovanpå brännoffret på altaret.

15. Så förde han fram folkets offer. Han tog bocken, som *var* till syndoffer för folket, och slaktade den och offrade den till syndoffer liksom den förra.

16. Han förde fram brännoffret och offrade det enligt föreskriften.

17. Så bar han fram matoffret och tog en handfull av det och brände upp *det* på altaret förutom morgonens brännoffer.

18. Han slaktade också tjuren och baggen *som* ett offer av tackoffret*, som *var* för folket. Och Arons söner bar blodet till honom, och han stänkte det på altaret runt om. *KJV: fredsoffer.

19. Fettet av tjuren och baggen, fettsvansen, och fettet som omsluter *inälvorna*, njurarna och nätet *över* levern,

20. detta feta* lade de på bringorna och han brände upp fettet på altaret. *KJV: fettet.

21. Men bringorna och det högra låret viftade Aron *som* ett viftoffer inför HERREN, så som Mose hade befallt.

22. Och Aron lyfte upp sin hand mot folket och välsignade dem. Sedan steg *han* ner, efter att ha offrat syndoffret, brännoffret och tackoffret*.

4 Mos. 6:23-27. *KJV: fredsoffren.

23. Mose och Aron gick in i uppenbarelsetältet. De kom ut och välsignade folket och HERRENS härlighet uppenbarade sig för allt folket.

24. Och eld gick ut från HERREN och förtärde brännoffret och fettet

på altaret. När allt folket såg detta, jublade* de och föll ner på sina ansikten.

1 Kung. 18:38. 2 Krön. 7:1.

*KJV: ropade de.

Kapitel 10

Nadabs och Abihus synd.

Regler för präster.

Nadab och Abihu, Arons söner, tog var sitt fyrfat och lade eld i dem och strödde rökelse ovanpå och bar fram främmande eld inför HERREN, vilket han inte hade befallt dem.

2 Mos. 30:9.

2. Då gick det ut eld från HERREN och förtärde dem, så att de dog inför HERREN.

3 Mos. 16:1.

4 Mos. 3:4, 26:61. 1 Krön. 24:2.

3. Mose sa till Aron: Detta *är* vad HERREN har talat och sagt: Av dem som kommer nära mig måste jag hållas helig och inför allt folket måste jag bli förhärligad. Och Aron teg stilla.

2 Mos. 29:43.

4. Mose kallade till sig Misael och Elsafan, söner till Ussiel, Arons farbror, och sa till dem: Kom hit och bär bort era bröder från framsidan av helgedomen, *och* ut ur lägret.

2 Mos. 6:22.

5. Då kom de fram och bar ut dem i deras livklädnader, ut ur lägret, så som Mose hade sagt.

6. Mose sa till Aron och hans söner, Eleasar och Itamar: Ni ska inte blotta era huvuden, inte heller riva sönder era kläder, för att ni inte ska dö, och för att inte vreden ska komma över hela menigheten. Men låt era bröder, hela Israels hus, gråta över denna brand som HERREN har tänt.

7. Ni ska inte gå bort från ingången till uppenbarelsetältet, så att ni inte dör, för HERRENS smörjelseolja *är* på er. Och de gjorde så som Mose hade sagt.

8. HERREN talade till Aron och sa:

9. Du ska inte dricka vin eller starka drycker, varken du eller dina söner med dig, när ni går in i uppenbarelsetältet, så att ni inte dör. *Det är* en evig stadga genom alla släktled.

Hes. 44:21.

1 Tim. 3:3. Tit. 1:7.

10. För att ni ska kunna skilja mellan heligt och oheligt och mellan rent och orent,

11. och för att ni ska kunna lära Israels barn alla de stadgar, som HERREN har talat till dem genom Mose.

12. Mose sa till Aron och till Eleasar och Itamar, hans söner som ännu var kvar: Ta det matoffer, som blivit över av HERRENS eldsoffer, och ät det osyrat vid sidan av altaret, för det *är* högheligt.

3 Mos. 2:3, 6:16.

13. Ni ska äta det på helig plats, för det är din del* och dina söners del* av HERRENS eldsoffer, för så har jag blivit befalld.

*KXII: rätt.

14. Viftoffersbringan och låret som har lyfts upp ska ni äta på en ren plats, du och dina söner och dina döttrar med dig, för *det är* din del och dina söners del*, som har getts åt dig av Israels barns tackoffer**.

2 Mos. 29:24.

*KXII: rätt. **KJV: fredsoffer.

15. Låret som har lyfts upp och viftoffersbringan ska bäras fram tillsammans med fett till eldsffret, för att viftas *som* ett viftoffer inför HERREN. Det ska som en evig rätt tillhöra dig och dina söner med dig, så som HERREN har befallt.

16. Mose sökte ihärdigt efter synd-

offersbocken, och se, den var uppbränd. Då blev han vred på Eleasar och Itamar, Arons söner *som var kvar i livet*, och sa:

3 Mos. 9:3.

17. Varför har ni inte ätit syndoffret på helig plats? Det *är* ju högheligt och han har gett er det, för att ni ska bära menighetens missgärning och för att bringa försoning för dem inför HERREN.

18. Se, dess blod har inte burits in innanför det heliga. Ni skulle ha ätit det på den heliga *platsen*, så som jag har befallt.

3 Mos. 6:26.

19. Och Aron sa till Mose: Se, i dag har de offrat sina syndoffer och brännoffer inför HERREN, och så har detta drabbat mig. *Om* jag i dag hade ätit av syndoffret, skulle det ha varit välbehagligt inför HERRENS ögon?

20. När Mose hörde *detta*, var han tillfreds.

Kapitel 11

Om rena och orena djur.

HERREN talade till Mose och Aron och sa till dem:

2. Tala till Israels barn och säg: Dessa *är* de djur som ni får äta bland alla de djur, som *är* på jorden.

5 Mos. 14:4. App. 10:14.

3. Alla de djur som har helt kluvna klövar *och* som idisslar ska ni äta.

4. Men dessa ska ni inte äta av dem som idisslar eller har kluvna klövar: Kamelen, för den idisslar visserligen, men har inte kluvna klövar. Den *ska vara* oren för er.

5. Klippgrävlingen*, för den idisslar visserligen, men har inte kluvna klövar. Den *ska vara* oren för er.

*KJV: Kaninen.

6. Haren, för den idisslar visserligen, men har inte kluvna klövar. Den *ska vara* oren för er.

7. Svinet, för fastän det har klövar som är kluvna, så idisslar det inte. Det *ska vara* orent för er.

8. Ni ska inte äta av deras kött och inte komma vid deras döda kroppar. De *ska vara* orena för er.

9. Detta ska ni äta av allt det som *är* i vattnet: Allt som är i vattnet, i haven och i floderna som har fenor och fjäll, det ska ni äta.

5 Mos. 14:9.

10. Men allt som är i haven och i floderna, som inte har fenor och fjäll, allt som rör sig i vattnet, eller vilken levande varelse som helst som *finns* i vattnet, det *ska gälla som* något avskryvärt för er.

11. Avskryvärda ska de vara för er. Ni ska inte äta av deras kött, och deras döda kroppar ska ni avsky.

12. Allt det i vattnet som inte har fenor och fjäll, *ska gälla som* något avskryvärt för er.

13. Dessa *är de* bland fåglar som ni ska ha avsky för. De ska inte ätas, de *är* avskryvärda: örnen, lammgamen, havsörnen,

5 Mos. 14:12.

14. gamen, falken med dess arter,

15. alla korpar med dess arter,

16. berguven, nattugglan, göken, höken med dess arter

17. kattugglan, dykfågeln, tornugglan,

18. svanen, pelikanen, asgamen,

19. storken, hägern med dess arter, härfågeln och fladdermusen.

20. Alla flygande smådjur, som går på fyra ben, *ska gälla som* något avskryvärt för er.

21. Men dessa får ni äta av alla flygande smådjur som går på fyra

fötter, dem som ovanför sina fötter har två ben att hoppa med på jorden. 22. Dessa får ni äta av dem: arbe med dess arter, soleam med dess arter, hargol med dess arter och hagab med dess arter*.

*olika slags gräshoppor.

23. Alla *andra* flygande smådjur, som har fyra ben, *ska gälla som* något avskryvärt för er.

24. Ni blir orena genom dem. Var och en som rör vid deras döda kroppar ska vara oren ända till kvällen.

3 Mos. 5:2.

25. Var och en som bär en sådan död kropp ska tvätta sina kläder och vara oren ända till kvällen.

26. Alla de djur som har kluvna klövar men som inte *är* helt kluvna och inte idisslar *ska vara* orena för er. Var och en som rör vid dem blir oren.

27. Allt som går på sina tassar, bland alla fyrfotad djur, de *ska vara* orena för er. Var och en, som rör vid deras döda kroppar ska vara oren ända till kvällen.

28. Den som bär en sådan död kropp ska tvätta sina kläder och vara oren ända till kvällen. De *ska vara* orena för er.

29. Och av de kräldjur som rör sig på marken, *ska dessa vara* orena för er: vesslan, råttan, och ödlan* med deras arter,

*KJV: sköldpaddan.

30. geckoödlan, koaödlan, letaaödlan, sandödlan och kameleonten.

31. Dessa *ska vara* orena för er bland alla kräldjur. Var och en som rör vid dem när de är döda, han ska vara oren ända till kvällen.

32. Allt det som *något* av dessa djur faller på, sedan det är dött, blir orent, vare sig *det är* ett tråkäril eller något

klädesplagg eller skinn eller en säck eller vilket annat föremål som helst, som används till *något* slags arbete. Det ska läggas i vatten och vara orent ända till kvällen, så ska det bli rent.

33. Och om *något* sådant faller i ett lerkärl ska ni slå sönder det, och allt som *är* i detta ska vara orent.

34. All mat som man kan äta, på vilken *det* kommer *sådant* vatten, ska vara orent, och all slags dryck som man kan dricka, i varje *sådant* kärl, ska vara orent.

35. Och allt som ett *sådant* dött djur faller på blir orent. *Om det är* en ugn eller en härd, ska de slås sönder, *för de är* orena och *de* ska vara orena för er.

36. Men en källa eller en brunn, *där det är* rikligt med vatten, ska förbli ren. Men den, som rör vid deras döda kroppar, ska bli oren.

37. Och om *en sådan* död kropp faller på något slags säd som ska sås, *förblir* det rent.

38. Men om vatten har kommit på säden och en *sådan* död kropp faller på den, *ska* den *vara* oren för er.

39. Om ett djur dör, som får ätas av er, så blir den som rör vid den döda kroppen oren ända till kvällen.

40. Den som äter av en sådan död kropp ska tvätta sina kläder och vara oren ända till kvällen. Och den som bär en sådan död kropp ska tvätta sina kläder och vara oren ända till kvällen.

41. Och alla kräldjur, som rör sig på marken, *ska gälla som* något avskryvart för er och får inte ätas.

42. Allt det som går på buken, eller det som går på fyra eller flera ben bland alla kryp som rör sig på marken, dem

får ni inte äta, för de *är* avskryvärda. 43. Gör inte er själva* avskryvärda genom något kräldjur som rör sig, inte heller ska ni besmitta er själva, så att ni blir orena genom dem. **KXII: era själar.*

44. För jag *är* HERREN, er Gud. Och ni ska helga er själva och vara heliga, för jag *är* helig. Ni ska inte orena er genom något kräldjur, som rör sig på jorden.

45. För jag *är* HERREN, som har fört er upp från Egyptens land, för att jag ska vara er Gud. Därför ska ni vara heliga, för jag *är* helig. 3 Mos. 20:7. 1 Petr. 1:16.

46. Detta *är* lagen om djuren, om fåglarna, om alla levande djur som rör sig i vattnet och om alla djur, som krälar på jorden,

47. för att ni ska kunna skilja mellan orent och rent och mellan de djur som får ätas och de djur som inte får ätas.

Kapitel 12

Barnaföderns rening.

HERREN talade till Mose och sa: 2. Tala till Israels barn och säg: När en kvinna blir med barn och föder en pojke, ska hon vara oren i sju dagar. Lika många dagar som hon är oren för sin vanliga månadsrening.

3 Mos. 15:19. Luk. 2:22.

3. På åttonde dagen ska hans förhud omskäras. 1 Mos. 17:12. Luk. 1:59, 2:21. Joh. 7:22.

4. Sedan ska hon stanna hemma 33 dagar under sin blödnings- och reningstid. Hon får inte röra vid något heligt och inte heller får hon komma till helgedomen förrän hennes reningsdagar är över.

5. Men om hon har fött en flicka,

så ska hon vara oren i två veckor, på samma sätt som vid sin vanliga månadsrening, och ska stanna hemma i 66 dagar under sin blödnings- och reningstid.

6. Och när hennes reningsdagar är över efter en son eller en dotter, ska hon föra fram ett årsgammalt lamm till brännoffer och en ung duva eller en turturduva som syndoffer till prästen vid ingången till uppenbarelsetältet*.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

7. Så ska han offra det inför HERREN och bringa försoning för henne. Och hon ska bli ren från sin blödning. Detta är lagen för henne som har fött en pojke eller en flicka.

8. Om hon inte har möjlighet att komma med ett får, så ska hon ta två turturduvor eller två unga duvor, den ena till brännoffer och den andra till syndoffer, och prästen ska bringa försoning för henne, och hon ska vara ren.

Luk. 2:24.

Kapitel 13

Lagen om spetälska.

HERREN talade till Mose och till Aron och sa:

2. Om någon får en upphöjning på sin hud eller ett utslag eller en ljus fläck, och det ser ut *som en* spetälskefläck på hans hud, så ska han föras till prästen Aron, eller någon av hans söner, prästerna.

3. Prästen ska undersöka det angripna stället på huden. Finner han *att* håret på fläcken har vitnat, och att fläcken visar sig djupare än den övriga huden på kroppen, så är det en spetälskefläck.

Då ska prästen undersöka honom och förklara honom oren.

4 Mos. 12:10.

4. Om fläcken på hans hud är vit, men inte visar sig *vara* djupare än den övriga huden, och håret på den inte har vitnat, så ska prästen hålla *den som har* fläcken instängd i sju dagar.

5. På den sjunde dagen ska prästen undersöka honom. *Om* han finner att fläcken är oförändrad *och* inte har brett ut sig på huden, så ska prästen för andra gången stänga in honom i sju dagar.

6. Prästen ska undersöka honom igen på den sjunde dagen och *om* det angripna stället har gått tillbaka *och* fläcken inte har brett ut sig på huden, ska prästen förklara honom ren, för det är ett vanligt utslag. Han ska tvätta sina kläder, så är han ren.

7. Men om utslaget breder ut sig på huden, sedan han visat sig för prästen för sin rening, så ska han ännu en gång visa sig för prästen.

8. *Om* prästen ser att utslaget har brett ut sig på huden, då ska prästen förklara honom oren. Det är spetälska.

9. Om någon har fått en spetälskefläck, då ska han föras till prästen.

10. Prästen ska undersöka *honom*. *Om det finns en* vit upphöjning på huden och håret har vitnat, och svallkött *har* bildats i upphöjningen, 11. då är det en gammal spetälska på hans hud*, och prästen ska förklara honom oren. Han ska inte stänga in honom, för han är oren.

*KJV och KXII: köttis hud.

12. Om spetälskan bryter ut på huden, så att den täcker den sjukes hela hud, från huvud till fot, överallt där prästen ser,

13. så ska prästen undersöka honom och *om* spetälskan täcker hela hans kropp, så ska han förklara den sjuke ren. Han har blivit helt vit, han *är* ren.

14. Men så snart svallkött visar sig på honom är han oren.

15. När prästen ser svallköttet, ska han förklara honom oren. Svallköttet *är* orent. Det *är* spetälska.

16. Men om svallköttet förändras och blir vitt igen, så ska han gå till prästen.

17. Och när prästen undersöker honom och *om* det angripna stället har blivit vitt, ska han förklara den sjuke ren. Han *är* ren.

18. Om någon* på sin hud haft en böld, som har blivit läkt, *KJV: köttet.

19. och det visar sig en vit upphöjning eller en vitröd fläck på det ställe där bölden var, ska han visa sig för prästen.

20. Och om det visar sig när prästen ser på den att den *ligger* djupare än huden och att håret på den har vitnat, ska prästen förklara honom oren. Det *är* spetälska, som har brutit ut där bölden var.

21. Men om prästen undersöker den och finner att vitt hår *saknas där*, och *om* den inte *är* lägre än den övriga huden utan bara har bleknat, så ska prästen hålla honom instängd i sju dagar.

22. Om den breder ut sig på huden, ska prästen förklara honom oren. Det *är* spetälska.

23. Men om den vita fläcken är oförändrad *och* inte breder ut sig, *är* det ett ärr efter bölden, och prästen ska förklara honom ren.

24. Om *någon* får ett brännsår på huden och märket efter brännsåret

visar sig som en ljus fläck, något rödaktig eller vit.

25. Då ska prästen undersöka den, och se *om* håret på fläcken har vitnat och den *visar sig vara* djupare än huden, för då *är* det spetälska, som har brutit ut i brännsåret. Då ska prästen förklara honom oren. Det *är* ett spetälskt sår.

26. Men om prästen undersöker det och finner, att vitt hår saknas på den ljusa fläcken och att det inte är lägre än den *övriga* huden, utan bara har bleknat, då ska prästen hålla honom instängd i sju dagar.

27. På den sjunde dagen ska prästen undersöka honom. Om det har brett ut sig på huden, ska prästen förklara honom oren. Det *är* ett spetälskt sår.

28. Men om den vita fläcken är oförändrad *och* inte har brett ut sig på huden, utan bara har bleknat, så *är* det en upphöjning i brännsåret, och prästen ska förklara honom ren, för det *är* ett ärr efter brännsåret.

29. Om en man eller kvinna får ett sår på huvudet eller i skägget,

30. då ska prästen undersöka det sjuka stället. Om han finner att det visar *sig vara* djupare än huden, *och där finns* gulaktigt tunt hår, då ska prästen förklara honom oren. Det *är* skorv, spetälska på huvudet eller i skägget.

31. Men om prästen undersöker det angripna stället med skorven, och finner att det inte *är* djupare än huden, och *det* inte *finns* något svart hår i det, då ska prästen hålla *den som angripits av* skorven instängd i sju dagar.

32. Den sjunde dagen ska prästen undersöka den sjuke, och se *om* skorven inte har brett ut sig och där

inte finns något gulaktigt hår och skorven inte visar sig *vara* djupare än huden,

33. då ska han raka sig, men skorven ska han inte raka, och prästen ska hålla *honom* instängd i ytterligare sju dagar.

34. På den sjunde dagen ska prästen undersöka skorven och se *om* skorven inte har brett ut sig på huden, och den inte visar sig *vara* djupare än huden, då ska prästen förklara honom ren. Han ska tvätta sina kläder och vara ren.

35. Men om skorven breder ut sig på huden, efter det att han förklarats ren,

36. ska prästen undersöka honom och se om skorven har brett ut sig på huden, då ska prästen inte söka efter gulaktigt hår. Han *är* oren.

37. Men om det visar sig att skorven är oförändrad och *att* svart hår har vuxit i den, är skorven läkt. Han *är* ren, och prästen ska förklara honom ren.

38. Och om en man eller kvinna har ljusa fläckar på huden på sin kropp, fläckar som *är* vita,

39. så ska prästen undersöka dem, och se, *om* de ljusa fläckarna på huden på deras kroppar *är* blekvita, så *är* det ett ofarligt utslag *som* har uppkommit på huden. Han *är* ren.

40. Om en man har tappat håret på sitt huvud, *är* han flintskallig, *men* han *är* ren.

41. Om han har mist håret ovanför pannan, *är* han framskallig, *men* han *är* ren.

42. Men om det uppstår ett vitt och rödaktigt sår där han *är* skallig eller där han *är* framskallig, *är* det spetälska, som har brutit ut där han

är skallig eller där han *är* framskallig.

43. Då ska prästen undersöka det, och se, *om* det upphöjda såret *är* vitt och rödaktigt där han är skallig eller där han är framskallig och det ser ut som spetälska på kroppens hud,

44. då är mannen spetälsk. Han *är* oren. Prästen ska på grund av de sår han *har* på sitt huvud, förklara honom helt och hållet oren.

45. Den som *är* spetälsk och har fått sådana sår, ska gå med sönderrivna kläder, och hans huvud ska vara blottat. Han ska skyla sin mun, och ropa: Oren! Oren!

46. Så länge hans sår *varar*, ska han vara oren. Han *är* oren, han ska bo för sig själv. Han *ska ha* sin bostad utanför lägret. 4 Mos. 5:2f. 2 Kung. 15:5.

47. Om en spetälskefläck visar sig på ett klädesplagg av ull eller lin,

48. vävt eller virkat av linne eller ull, eller på ett skinn eller på något som är gjort av skinn,

49. och fläcken är grönaktig eller rödaktig, på klädesplagget eller skinnen, antingen det är vävt eller virkat eller vad det än är som är gjort av skinn, så *är* det en spetälskefläck och ska visas för prästen.

50. Prästen ska undersöka fläcken och låsa in *det som är* angripet i sju dagar.

51. På den sjunde dagen ska han undersöka den. Ser han att fläcken har brett ut sig på klädesplagget antingen det är vävt eller virkat eller på skinnen *eller* vad det än är som är gjort av skinn, så *är* fläcken en elakartad spetälska. Det *är* orent.

52. Han ska därför bränna upp klädesplagget där fläcken finns, antingen det är vävt eller virkat av

ull eller lin, eller vad som helst som är gjort av skinn, för det *är* en elakartad spetälska. Det ska brännas upp i eld.

53. Men om prästen undersöker det och ser, att fläcken inte har brett ut sig på klädesplagget antingen det är vävt eller virkat eller vad som helst som är gjort av skinn,

54. så ska prästen befalla att man ska tvätta *det som* angripits och hålla det inlåst i ytterligare sju dagar.

55. Så ska prästen undersöka fläcken efter att det har tvättats, och se, *om* fläcken inte har förändrat färg och fläcken inte har brett ut sig, så *är* det orent. Du ska bränna upp det i eld. Det *är* en frätfläck *vare sig* det *sitter på* avigsidan eller på rätsidan.

56. Om prästen undersöker det, och ser att fläcken *har* bleknat, efter tvättningen, då ska han riva bort det från klädesplagget, eller skinnet eller det som är vävt eller virkat.

57. Om det ännu en gång visar sig på klädesplagget antingen det är vävt eller virkat eller vad som helst som är gjort av skinn, så *är* det en *fläck* som har spritt sig. Det som *är* angripet ska du bränna upp i eld.

58. Om fläcken på klädesplagget, antingen det är vävt eller virkat eller vad som helst som är gjort av skinn, går bort när det tvättas, ska det tvättas en gång till, så blir det rent.

59. Detta *är* lagen om det klädesplagg som har blivit angripet av spetälska, vare sig det är av ull eller lin, antingen det är vävt eller virkat eller vad som helst som är gjort av skinn, *så* ska de efter denna lag förklaras rena eller orena.

Kapitel 14

Om rening från spetälskan.

HERREN talade till Mose och sa: 2. Detta är lagen om den spetälske den dag han ska renas: Han ska föras till prästen.

Matt. 8:4.

Mark. 1:44. Luk. 5:14, 17:14.

3. Prästen ska gå ut utanför lägret och undersöka honom, och se, *om* den spetälske är botad från spetälskans utslag,

4. så ska prästen befalla, att man ska ta två levande rena fåglar för honom som ska renas, cederträ, karmosinrött *garn* och isop,

5. och prästen ska befalla, att man ska slakta den ena fågeln i ett lerkärl över rinnande vatten.

6. Och han ska ta den levande fågeln, cederträet, det karmosinröda garnet och isopen och doppa dem tillsammans med den levande fågeln i den fågelns blod, *som blivit* slaktad över det rinnande vattnet.

7. Han ska stänka sju gånger på honom som ska renas från spetälskan. Därefter ska han förklara honom ren och släppa den levande fågeln ut över marken.

8. Den som ska renas, ska tvätta sina kläder och raka av allt sitt hår och bada sig i vatten, så blir han ren. Sedan ska han gå in i lägret men stanna utanför sitt tält i sju dagar.

4 Mos. 12:14.

9. På sjunde dagen ska han raka av allt sitt hår från huvudet, skägget och sina ögonbryn, och allt hår på kroppen ska han raka av. Han ska tvätta sina kläder och bada sin kropp i vatten, så blir han ren.

10. På åttonde dagen ska han ta två felfria lamm av hankön och ett årsgammalt felfritt lamm av honkön, tre tiondels fint mjöl *till* matoffer, blandad med olja, och en log* olja.

*Dvs: cirka en halv liter.

11. Prästen som utför reningen, ska ställa den som ska renas och dessa ting inför HERREN, *vid* ingången till uppenbarelsetältet*.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

12. Och prästen ska ta det ena lammet och offra det som ett skuldoffer, tillsammans med ett tillhörande logmått av olja. Han ska vifta dem *som* ett viftoffer inför HERREN.

13. Han ska slakta lammet på samma plats där man slaktar syndoffret och brännoffret på den heliga platsen. För skuldoffret tillhör prästen *liksom* syndoffret. Det *är* högheligt.

3 Mos. 7:7.

14. Och prästen ska ta av skuldoffrets blod och stryka på högra örsnibben på den som ska renas och på tummen på hans högra hand och på stortån på hans högra fot.

15. Sedan ska prästen ta *något* från logmåttet av olja och hälla i sin vänstra hand

16. och doppa med sitt högra pekfinger i den olja, som han *har* i sin vänstra hand, och stänka av oljan med sitt finger sju gånger inför HERREN.

17. Av det som blir över av oljan i hans hand ska prästen stryka på högra örsnibben på den som ska renas och på tummen av hans högra hand och på stortån av hans högra fot, ovanpå skuldoffersblodet.

18. Det som är kvar av oljan i prästens hand ska han hälla på huvudet på den som ska renas. Så ska prästen bringa försoning för honom inför HERREN.

19. Och prästen ska offra syndoffret och bringa försoning för den som ska renas från hans orenhet, och sedan ska han slakta brännoffret.

20. Sedan ska prästen offra brännoffret och matoffret på altaret. Så ska prästen bringa försoning för honom och han blir ren.

21. Om han *är* fattig och inte har råd med så mycket, då ska han ta ett lamm *till* skuldoffer som ska viftas för att bringa försoning för honom, och en tiondels fint mjöl, blandat med olja, till matoffer och en log olja,

22. två turturduvor eller två unga duvor, beroende på vad han har råd med. Den ena ska vara till syndoffer och den andra till brännoffer.

23. På den åttonde dagen av sin rening ska han bära detta till prästen, till församlingståltets* ingång inför HERREN.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

24. Och prästen ska ta skuldofferslammet och logmåttet med olja och vifta dem *som* ett viftoffer inför HERREN.

25. Han ska slakta skuldofferslammet, och prästen ska ta av blodet och stryka på högra örsnibben på den som ska renas, på tummen på hans högra hand och på stortån på hans högra fot.

26. Sedan ska prästen hälla av oljan i sin vänstra hand

27. och med sitt högra pekfinger ska han stänka av oljan, som han *har* i sin vänstra hand, sju gånger inför HERREN.

28. Av oljan, som han *har* i sin hand, ska prästen stryka på högra örsnibben på den som ska renas, och på tummen på hans högra hand och på stortån på hans högra fot, ovanpå skuldoffersblodet.

29. Och det som är kvar av oljan i prästens hand ska han hålla på huvudet på den som ska renas, för att bringa försoning för honom inför HERREN.

30. Och han ska offra den ena av turturduvorna eller av de unga duvorna, som han kan få tag på,

31. beroende på vad han har råd med, den ena *till* syndoffer och den andra *till* brännoffer, tillsammans med matoffret. Så ska prästen bringa försoning för honom som ska renas inför HERREN.

32. Detta är lagen för den som har haft spetälska men inte har råd att skaffa det som hör till hans rening.

33. Och HERREN talade till Mose och till Aron och sa:

34. När ni kommer in i Kanaans land, som jag ger er till egendom, och jag låter en spetälskefläck komma på något hus i det land som är er egendom,

35. så ska husets ägare gå och tala om det för prästen och säga: Det ser ut som *om* mitt hus vore angripet av spetälska.

36. Då ska prästen befalla, att de utrymmer huset, innan prästen går *in* för att undersöka det angripna stället, för att inte allt som *finns* i huset ska bli orent. Därefter ska prästen gå in för att undersöka huset.

37. Och han ska undersöka det angripna stället, och se, *om* fläckarna på husets väggar har grönaktiga eller rödaktiga fördjupningar, som ser ut *att ligga* djupare än väggytan,

38. då ska prästen gå ut ur huset genom dörren och stänga huset i sju dagar.

39. Prästen ska komma tillbaka på sjunde dagen och undersöka huset. Och se, *om* det angripna stället på husväggarna har spritt sig,

40. då ska prästen befalla att de river loss de stenar, som *är* angripna, och kastar dem utanför staden på en oren plats.

41. Man ska skrapa huset överallt på insidan och kasta det avskrapade murbruket på en oren plats utanför staden.

42. Sedan ska man ta andra stenar och sätta *dem* på de förra stenarnas plats och ta annat murbruk att putsa huset med.

43. Om fläcken kommer tillbaka och sprider sig i huset, sedan man har tagit bort stenarna, skrapat huset och putsat det,

44. då ska prästen gå och undersöka det. Och se, *om* fläcken har spridit sig i huset, så *är* det en elakartad spetälska i huset. Det *är* orent.

45. Man ska riva ner huset, dess stenar och trävirke och allt murbruk på huset och föra bort *allt* till en oren plats utanför staden.

46. Om någon har gått in i huset under tiden det var stängt, ska han vara oren ända till kvällen.

47. Den som ligger i huset ska tvätta sina kläder, och den som äter i huset ska tvätta sina kläder.

48. Men om prästen går in och undersöker huset, och ser att smittan inte har spritt sig i huset, sedan huset blivit putsat, då ska han förklara huset rent, för då är smittan läkt.

49. För att rena huset ska han ta två fåglar, cederträ, karmosinröd ull och isop.

50. Han ska slakta den ena fågeln över ett lerkärl med rinnande vatten.
51. Och han ska ta cederträet, isopen, den karmosinröda ullen och den levande fågeln och doppa alltsammans i den slaktade fågelns blod och det rinnande vattnet och stänka sju gånger på huset.
52. Så ska han rena huset med fågelns blod, med det rinnande vattnet, med den levande fågeln, med cederträet, med isopen och med den karmosinröda ullen.
53. Och han ska släppa den levande fågeln fri utanför staden över öppen mark och bringa försoning för huset, så att det blir rent.
54. Detta *är* lagen som gäller vid varje angrepp av spetälska och vid skorv,
55. om spetälska på kläder och på hus,
56. om blemmor, utslag och ljusa fläckar,
57. för att man ska kunna avgöra när *något är* orent eller rent. Detta *är* lagen om spetälska.

Kapitel 15

Orena flytningar.

HERREN talade till Mose och till Aron och sa:

2. Tala till Israels barn och säg till dem: När någon man får flytning från sitt kött, *så är* han oren *på grund av* flytningen.
3. Angående hans orenhet genom flytning gäller följande: Vare sig hans kropp avsöndrar flytningen eller det tillsluter sig för flytningen, *så är* han oren.
4. Varje säng, på vilken han som har

- flytning ligger, ska vara oren, och allt som han sitter på, ska vara orent.
5. Den som rör vid hans säng ska tvätta sina kläder och bada *sig* i vatten och vara oren ända till kvällen.
6. Den som sätter sig på något, som han med flytningen har suttit på, ska tvätta sina kläder och bada *sig* i vatten och vara oren ända till kvällen.
7. Och den som rör vid hans kropp som har flytning, ska tvätta sina kläder och bada *sig* i vatten och vara oren ända till kvällen.
8. Om han som har flytning spottar på den som är ren, ska denne tvätta sina kläder och bada *sig* i vatten och vara oren ända till kvällen.
9. Varje sadel som han med flytningen sitter på när han rider ska vara oren.
10. Var och en som rör vid något som har legat under honom ska vara oren ända till kvällen, och den som bär *något av* dessa saker ska tvätta sina kläder och bada *sig* i vatten och vara oren ända till kvällen.
11. Var och en som han med flytningen rör vid utan att ha sköljt sina händer i vatten, ska tvätta sina kläder och bada *sig* i vatten och vara oren ända till kvällen.
12. Det lerkärl som han med flytningen rör vid ska slås sönder, och varje träkärl ska sköljas med vatten.
13. När han med flytningen blir ren från sin flytning, ska han räkna sju dagar sedan han blev ren och tvätta sina kläder och bada sin kropp i rinnande vatten, så blir han ren.
14. På den åttonde dagen ska han ta sig två turturduvor eller två unga duvor och komma inför HERREN till

uppenbarelsetältets* ingång och ge dem åt prästen.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

15. Och prästen ska offra dem, den ena *till* syndoffer och den andra *till* brännoffer. Så ska prästen bringa försoning för honom inför HERREN för hans flytning.

16. När en man har haft sädesuttömning, ska han bada hela sin kropp i vatten och vara oren ända till kvällen.

17. Alla kläder och allt skinn, som sädesuttömningen kommit på ska tvättas med vatten och vara orent ända till kvällen.

18. När en man har legat med en kvinna, och sädesuttömning har skett, ska de *båda* bada *sig* i vatten och vara orena ända till kvällen.

19. När en kvinna har sin flytning och det kommer blod i flytningen från hennes kropp, då ska hon vara oren* i sju dagar, och var och en, som rör vid henne, ska vara oren ända till kvällen.

*KJV och KXII: avskild.

20. Allt som hon ligger på under sin månadsrening*, ska vara orent, och allt som hon sitter på, ska vara orent.

*KJV och KXII: så länge hon är avsidet.

21. Var och en, som rör vid hennes säng, ska tvätta sina kläder och bada *sig* i vatten och vara oren ända till kvällen.

22. Och var och en, som rör vid något, som hon har suttit på, ska tvätta sina kläder och bada *sig* i vatten och vara oren ända till kvällen.

23. Om någon rör *vid* något på hennes säng eller som hon har suttit på, ska han vara oren ända till kvällen.

24. Om en man ligger med henne och

hennes månadsblödning kommer på honom, ska han vara oren i sju dagar, och varje säng, som han ligger på, ska vara oren.

25. Om en kvinna har blödning under en längre tid, utan att det är hennes månadsrening, eller om hon har haft flytning utöver tiden för sin månadsrening, så länge hennes orena flytning varar, gäller samma regler för henne som under tiden för sin månadsrening. Hon *är* oren.

26. Varje säng som hon ligger på så länge hennes flytning varar, ska gälla samma regler som för det hon ligger på under sin månadsrening, och allt som hon sitter på blir orent liksom under hennes månadsrening.

27. Var och en, som rör vid något av detta blir oren och ska tvätta sina kläder och bada *sig* i vatten och vara oren ända till kvällen.

28. Men när hon blir ren från sin flytning, så ska hon räkna sju dagar, och sedan ska hon vara ren.

29. På den åttonde dagen ska hon ta två turturduvor eller två unga duvor och bära dem till prästen, till uppenbarelsetältets ingång.

30. Och prästen ska offra den ena *till* syndoffer och den andra *till* brännoffer och prästen ska bringa försoning för henne inför HERREN, för hennes orena flytning.

31. Så ska ni skilja Israels barn från deras orenhet, så att de inte ska dö i sin orenhet när de orenar mitt tabernakel, som *är* ibland dem.

4 Mos. 5:3.

32. Detta *är* lagen för den som har flytning och sädesuttömning, *så att* han därigenom blir oren,

33. och för henne som har sin månadsrening, och för den som har flytning, antingen man eller kvinna och för mannen som ligger med en oren kvinna.

Kapitel 16

Den stora försoningsdagen.

HERREN talade till Mose, sedan Arons två söner hade dött, de som dog när de offrade inför HERREN.
3 Mos. 10:2.

2. HERREN sa till Mose: Säg åt din broder Aron, att han inte när som helst får gå in i helgedomen innanför förlåten fram till nådastolen som *är* ovanpå arken, för att han inte ska dö. För jag ska uppenbara mig i molnskyn över nådastolen. 2 Mos. 30:10. Hebr. 9:7f.

3. Sålunda ska Aron ha med sig följande in i helgedomen: en ungtjur till syndoffer och en bagge till brännoffer.

4. Han ska klä sig i den heliga livklädnaden av linne och ha linnebyxor på sin kropp, och han ska spänna på sig ett bälte av linne och sätta på sig en linneturban. Detta *är* de heliga kläderna, *och* därför ska han bada sin kropp i vatten, innan han tar dem på sig.

5. Av Israels barns menighet ska han ta två getbockar till syndoffer och en bagge till brännoffer.

6. Aron ska föra fram sin syndoffers-tjur, som *är* för honom själv, och han ska bringa försoning för sig och för sitt hus.

7. Han ska ta de två bockarna och ställa dem inför HERREN *vid* ingången till uppenbarelsetältet.

8. Så ska Aron kasta lott om de två bockarna. En lott för HERREN och en lott för fribocken*.

*Hebr. Asasel, dvs. skaffa bort. KJV: flyktiget.

9. Och Aron ska föra fram den bocken som HERRENS lott föll på och offra den *som* ett syndoffer.

10. Men den bocken, som lotten föll på att vara fribock*, ska levande ställas inför HERREN för att bringa försoning genom den, *och* sedan ska den sändas i väg ut i öknen som en fribock.

11. Aron ska föra fram sin syndofferstjur, som *är* för honom, och han ska bringa försoning för sig själv och för sitt hus. Han ska slakta syndofferstjuren, som *är* för honom själv.

12. Sedan ska han ta ett fyrfat, fullt med glöd från altaret inför HERREN, och fylla sina händer med finstött, välluktande rökelse och bära *det* innanför förlåten, 2 Mos. 30:34-36.

13. och han ska lägga rökelsen på elden inför HERREN, så att ett moln av rökelse täcker nådastolen, som *är* på vittnesbordet, för att han inte ska dö.

14. Och han ska ta av tjurens blod och stänka med sitt pekfinger på nådastolen mot öster*, och sju gånger ska han stänka av blodet framför nådastolen med sitt finger. **KXII: framtill.*

15. Sedan ska han slakta folkets syndoffersbock och bära in dess blod innanför förlåten, och han ska göra med blodet såsom han gjorde med tjurens blod. Han ska stänka på nådastolen och framför nådastolen.

16. Och han ska bringa försoning för helgedomen, på grund av Israels barns orenheter och på grund av deras överträdelser, för alla deras synder.

På samma sätt ska han göra med uppenbarelsetältet, som är bland dem, mitt ibland deras orenheter.

17. Ingen får vara inne i uppenbarelsetältet från det han går in i helgedomen för att bringa försoning till dess han kommer ut igen och har bringat försoning för sig själv, för sitt hus och för Israels hela församling.

Luk. 1:9-10. Hebr. 9:7.

18. Sedan ska han gå ut till altaret som *står* inför HERREN och bringa försoning för det. Han ska ta av tjurens blod och av bockens blod och stryka på altarets horn runt om,

19. och han ska stänka av blodet på det med sitt finger sju gånger, och rena och helga det från Israels barns orenheter.

20. När han har fullbordat försoningen för helgedomen, uppenbarelsetältet och altaret, ska han föra fram den levande bocken.

21. Aron ska lägga båda sina händer på den levande bockens huvud och bekänna över den Israels barns alla missgärningar och alla deras överträdelser, alla deras synder. Han ska lägga dem på bockens huvud och sedan sända i väg *honom* ut i öknen, genom en man som är till hands för det.

22. Bocken ska bära alla deras missgärningar på sig ut i ödemarken, och han ska släppa lös bocken ute i öknen.

23. Så ska Aron gå in i uppenbarelsetältet och ta av sig linnekläderna, som han tog på sig när han gick in i helgedomen, och han ska lämna dem där.

24. Och han ska bada sin kropp i

vatten på helig plats och ta på sig sina egna kläder. Sedan ska han gå ut och offra sitt eget brännoffer och folkets brännoffer och bringa försoning för sig själv och för folket.

25. Fettet från syndoffret ska han bränna upp på altaret.

26. Han som släppte i väg fribocken ska tvätta sina kläder och bada sin kropp i vatten, och därefter får han komma in i lägret.

27. Syndofferstjuren och syndoffersbocken, vilkas blod blev inburet *till* att bringa försoning i helgedomen, ska föras bort utanför lägret och bränna upp i eld både deras hud, deras kött och deras orenlighet.

3 Mos. 6:30. Hebr. 13:11.

28. Den som bränner upp detta ska tvätta sina kläder och bada sin kropp i vatten, och därefter får han komma in i lägret.

29. Och *detta* ska vara en evig stadga för er: I sjunde månaden på den tionde* *dagen* ska ni ödmjuka er själva och inte göra något som helst arbete, *varken* den som är född i landet eller främlingen som bor ibland er.

4 Mos. 29:7. **yom kippur: den stora försoningsdagen.*

30. För på den dagen ska *prästen* bringa försoning åt er, *för att* rena er, så att ni kan bli rena från alla era synder inför HERREN. 3 Mos. 23:27.

31. Den *ska vara* en vilosabbat för er, och ni ska ödmjuka er. Detta ska vara en evig stadga.

32. Den präst som har blivit smord och invigd att tjäna som präst i sin fars ställe, ska bringa försoning, och ska klä sig i linnekläderna, de heliga kläderna,

33. och han ska bringa försoning för

det allra heligaste och han ska bringa försoning för uppenbarelsetältet och altaret, och han ska bringa försoning för prästerna och för allt folket i församlingen.

34. Detta ska vara en evig stadga, så att försoning bringas för Israels barn en gång om året för alla deras synder. Och han* gjorde så som HERREN hade befallt Mose.

*Dvs. Aron.

Kapitel 17

Bestämmelser om slakt av djur. Förbud att äta blod.

HERREN talade till Mose och sa:
2. Tala till Aron och till hans söner och till alla Israels barn och säg till dem: Detta är vad HERREN har befallt och sagt:

3. Var och en av Israels hus som slaktar ett nötkreatur, eller ett lamm eller en get i lägret eller som slaktar *det* utanför lägret,

4. och inte för fram det till ingången av uppenbarelsetältet för att bära fram ett offer åt HERREN framför HERRENS tabernakel, ska det tillräknas honom som blodskuld. Han har utgiutit blod, och mannen ska utrotas ur sitt folk.

5. Därför ska Israels barn föra sina offer, som de slaktar* ute på öppna fältet, fram till HERREN, till uppenbarelsetältets ingång, till prästen, och slakta* dem där *som* tackoffer** åt HERREN.

*KJV: offerar. **KJV: fredsoffer.

6. Prästen ska stänka blodet på HERRENS altare *vid* ingången till uppenbarelsetältet och bränna upp fett, till en välbehaglig doft för HERREN.

3 Mos. 3:3.

7. De ska inte längre offra sina offer åt de onda andarna med vilka de har bedrivit hor. Detta ska vara en evig stadga för dem och deras efterkommande.

2 Mos. 34:15.

5 Mos. 32:17. 2 Krön. 11:15.

1 Kor. 10:20. 1 Joh. 5:21.

8. Och du ska säga till dem: Var och en av Israels hus eller av främlingarna som bor bland er, som offerar ett brännoffer eller ett slaktoffer

9. och inte bär fram det till ingången av uppenbarelsetältet för att offra det åt HERREN, den mannen ska utrotas ur sitt folk.

10. Var och en av Israels hus eller av de främlingar som bor ibland er, som äter något blod, ska jag vända mitt ansikte mot den som förtär blodet och utrota honom ur hans folk.

3 Mos. 3:17, 7:26-27. 5 Mos. 12:16. Apg. 15:20f.

11. För kroppens liv är i blodet, och jag har gett er det till altaret, till att bringa försoning för era själar. För det är blodet *som* bringar försoning för själen.

Hebr. 9:22.

12. Därför sa jag till Israels barn: Ingen av er* ska äta blod, och inte heller främlingen som bor bland er, ska äta blod.

*KXII och KJV: själ.

13. Var och en av Israels barn eller av främlingarna som bor bland er som under jakten faller ett djur eller en fågel som får ätas, ska låta blodet rinna ut och täcka över det med jord.

14. För varje kropps liv är i dess blod, och det *utgör* dess liv. Därför sa jag till Israels barn: Ni ska inte äta blodet från något kött, för varje kropps liv är dess blod. Var och en som äter det ska utrotas.

1 Mos. 9:4.

15. Var och en* som äter ett *självdött* djur eller det som är rivet *av vilddjur*,

vare sig han är född i landet eller en främling, ska tvätta sina kläder och bada *sig* i vatten och vara oren ända till kvällen, sedan är han ren.

2 Mos. 22:31. *KXII och KJV: själ.

16. Men om han inte tvättar *sina kläder* och inte badar sin kropp, ska han bära på sin missgärning.

Kapitel 18

Lagar om sexuella förbindelser.

HERREN talade till Mose och sa: 2. Tala till Israels barn och säg till dem: Jag är HERREN, er Gud.

3. Ni ska inte göra som man gör i Egyptens land, där ni har bott, och ni ska inte göra som man gör i Kanaans land, dit jag ska föra er, och inte heller ska ni vandra efter deras stadgar.

4. Mina bud* ska ni följa, och mina stadgar ska ni hålla och vandra efter dem. Jag är HERREN, er Gud.

*KJV: domslut. KXII: rätter.

5. Och ni ska hålla mina stadgar och mina lagar. För den som gör efter dem, han ska leva genom dem. Jag är HERREN.

Neh. 9:29. Hes. 20:11.
Luk. 10:28. Rom. 10:5. Gal. 3:12.

6. Ingen ska närma sig någon som är hans nära släkting för att blotta *dennes* nakenhet. Jag är HERREN.

7. Du ska inte blotta din fars och din mors nakenhet. Hon är din mor. Du ska inte blotta hennes nakenhet.

1 Mos. 19:33. Hes. 22:10.

8. Du ska inte blotta din fars hustrus nakenhet, för det är din fars nakenhet.

1 Mos. 35:22. 3 Mos. 20:11.
5 Mos. 22:30, 27:20. 2 Sam. 16:22. 1 Kor. 5:1.

9. Du skall inte blotta din systers nakenhet, som är din fars dotter eller din mors dotter, *vare sig hon är född*

hemma eller född ute.

5 Mos. 27:22. 2 Sam. 13:14. Hes. 22:11.

10. Du ska inte blotta din sondotters eller dotterdotters nakenhet, för det är din egen nakenhet.

11. Nakenheten hos dottern till din fars hustru, född av din far och som är din syster, hennes nakenhet ska du inte blotta.

12. Du ska inte blotta din fars systers nakenhet, för hon är nära släkting till din far.

3 Mos. 20:19.

13. Du ska inte blotta din mors systers nakenhet, för hon är nära släkting till din mor.

14. Du ska inte blotta din fars brors nakenhet, du ska inte närma dig hans fru, för hon är din faster.

15. Du ska inte blotta din svärdotters nakenhet. Hon är din sons hustru, du ska inte blotta hennes nakenhet.

1 Mos. 38:16f. 3 Mos. 20:12. Hes. 22:11.

16. Du ska inte blotta din brors hustrus nakenhet, för det är din brors nakenhet.

3 Mos. 20:21. Mark. 6:18.

17. Du ska inte blotta en kvinnas och hennes dotters nakenhet, inte heller ta hennes sondotter eller dotterdotter för att blotta deras nakenhet, för de är hennes nära släktingar, det vore en skam.

18. Du ska inte ta till hustru en kvinna som är syster till din hustru, så att du skapar strid genom att du blottar hennes nakenhet medan den andre fortfarande lever.

19. Du ska inte närma dig en kvinna för att blotta hennes nakenhet, så länge hon är oren under sin månadsrening.

3 Mos. 20:18.

20. Du ska inte ligga med din nästas hustru, så att du blir oren genom henne.

2 Sam. 11:4.

21. Du ska inte låta något av dina barn gå genom *elden* för Molok*, inte heller ska du vanhelga din Guds namn. Jag är HERREN.

3 Mos. 20:2. 5 Mos. 12:31, 18:10.
2 Kung. 23:10. Jer. 7:31, 32:35.
*avgud som barn offrades till.

22. Och du ska inte ligga med en man som en man ligger med en kvinna, det är avskyvärt.

3 Mos. 20:13.
Rom. 1:27. 1 Kor. 6:9. 1 Tim. 1:10.

23. Du ska inte heller ligga med något djur, så att du genom det orenar dig. Inte heller ska en kvinna ställa sig framför ett djur för att para sig med det. Det är avskyvärt.

2 Mos. 22:19. 3 Mos. 20:15-16. 5 Mos. 27:21.

24. Ni ska inte orena er med något av detta, för med allt sådant har de hednafolk orenat sig som jag driver undan för er.

25. Och landet är orenat, därför hemsöker jag det för dess syndfullhet, och landet spyrr själv ut sina invånare.

Jes. 24:5.

26. Ni ska därför hålla mina stadgar och mina bud*, och inte göra *någon* av dessa avskyrvärderheter, *varken* den som är född i landet eller en främling som bor ibland er,

*KJV: domslut. KXII: rätter.

27. för alla dessa avskyrvärderheter har landets inbyggare gjort, de som *var där* före er, och landet har blivit orenat,

28. så att landet inte spyrr ut er också, när ni orenar det, liksom det har spytt ut det folk som *var* före er.

29. För var och en som gör någon av dessa avskyrvärderheter, de människor* som gör *sådant*, ska utrotas ur sitt folk.

*KXII och KJV: själar.

30. Håll därför mina stadgar, så att *ni* inte tar efter *någon* av de avskyrvärda seder, som man har gjort före er, så

att ni inte gör er orena genom dem. Jag är HERREN, er Gud.

Kapitel 19

Helighetsregler.

HERREN talade till Mose och sa:
2. Tala till Israels barns hela menighet och säg till dem: Ni ska vara heliga, för jag, HERREN, er Gud, är helig.

3 Mos. 11:44.

3. Var och en av er ska vörda* sin mor och sin far och hålla mina sabbater. Jag är HERREN, er Gud.

2 Mos. 20:8f. *KXII och KJV: frukta.

4. Ni ska inte vända er till avgudar och inte heller göra gjutna gudar åt er. Jag är HERREN, er Gud.

2 Mos. 20:3-5, 34:17. 3 Mos. 26:1.

5. Om ni offerar tackoffer* åt HERREN, ska ni offra det så, att ni behagar** honom.

*KJV: fredsoffer.

**KJV: offra det av er fria vilja.

6. Det ska ätas på samma dag som ni offerar det eller dagen därpå. Om något blir kvar till tredje dagen ska det brännas upp i eld.

3 Mos. 7:16f.

7. Om det äts på tredje dagen, är det vederstyggligt och blir inte mottaget.

3 Mos. 7:18.

8. Därför så ska *var och en* som äter av det bära sin missgärning, för att han har vanhelgat det som var helgat åt HERREN. Den personen* ska utrotas ur sitt folk.

*KXII och KJV: själen.

9. När ni bärgar skörden i ert land, ska du inte skörda till den yttersta kanten av din åker, och inte heller plocka upp ströaxen efter din skörd.

3 Mos. 23:22. 5 Mos. 24:19f. Rut. 2:2f.

10. Du ska inte göra någon efterskörd i din vingård, inte heller plocka upp *nerfallna* druvor. Du ska lämna kvar

det åt den fattige och åt främlingen.
Jag är HERREN, er Gud.

11. Ni ska inte stjäla, inte ljuga och inte heller lura varandra.

2 Mos. 20:15f. Ef. 4:25f. Kol. 3:9.

12. Ni ska inte svära falskt vid mitt namn, och du ska inte heller vanhelga din Guds namn. Jag är HERREN.

2 Mos. 20:7. 5 Mos. 5:11.
Matt. 5:33f. Jak. 5:12.

13. Du ska inte bedra din nästa och inte heller råna *honom*. Du ska inte hålla inne arbetarens lön över natten till morgonen.

5 Mos. 24:15.
Jer. 22:13. Jak. 5:4.

14. Du ska inte förbanna en döv, och inte lägga något framför en blind som han kan falla över, utan du ska frukta din Gud. Jag är HERREN.

5 Mos. 27:18.

15. Ni ska inte handla orätt i domen. Du ska inte ta hänsyn till om någon är fattig och inte heller ära den mäktige, *utan* du ska döma din nästa med rättvisa*.

2 Mos. 23:3. 5 Mos. 1:17.
5 Mos. 16:19. Ords. 24:23f. Jak. 2:9. *KJV: rättfärdighet.

16. Du ska inte gå med förtal bland ditt folk, och du ska inte heller stå efter* din nästas blod. Jag är HERREN.

*KXII och KJV: emot.

17. Du ska inte hata din bror i ditt hjärta. Du ska tillrättvisa din nästa, så att du inte drar synd över dig för hans skull.

Matt. 18:15.
Luk. 17:3. 1 Joh. 2:9f, 3:15.

18. Du ska inte hämnas och inte hysa agg mot någon av ditt folk, utan du ska älska din nästa så som dig själv. Jag är HERREN.

Matt. 5:43f, 22:39.
Mark. 12:31. Luk. 10:27. Rom. 12:19.
Gal. 5:14. 1 Thess. 5:15. 1 Petr. 3:9. Jak. 2:8.

19. Ni ska hålla mina stadgar. Du ska inte låta din boskap para sig med djur av annat slag. Du ska inte så i din åker två* slags säd och inte heller ska du

ta på dig kläder som är en blandning av lin och ull.

5 Mos. 22:9f.
*KXII och KJV: blandad säd.

20. Om en man ligger med en kvinna och sädesuttömning har skett, och hon är en slavinna, trolovad med en annan man och hon inte har blivit friköpt och inte heller frigiven, så ska de straffas, men de ska inte dödas, eftersom hon inte var fri.

21. Han ska föra fram sitt skuldoffer inför HERREN till uppenbarelsetätets* ingång, en skuldoffersbagge.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

22. Och prästen ska bringa försoning för honom med skuldoffersbaggen inför HERREN för den synd, som han har begått, och han ska få förlåtelse för den synd som han har begått.

23. När ni kommer in i landet och planterar alla sorters fruktträd då ska ni anse deras frukt som oomskuren. I tre år ska ni anse dem som oomskurna och inte äta av dem.

24. Men i fjärde året ska all deras frukt helgas åt HERREN till tacksägelse.

25. Och i femte året ska ni äta deras frukt, att de ska ge större avkastning åt er. Jag är HERREN, er Gud.

26. Ni ska inte äta *något* med blod i. Ni ska inte befatta er med troldom eller spådom.

3 Mos. 3:17, 17:10.
5 Mos. 12:16, 18:10. Apg. 15:20.

27. Ni ska inte raka någon rund yta* på ert huvud, och inte heller ska du stympa** kanten av ditt skägg.

3 Mos. 21:5. 5 Mos. 14:1. *hårlös fläck på hjässan.
**förbudet avser att inte kopiera hedniska riter.

28. Ni ska inte rista något märke på er kropp för någon som är död och inte heller tatuera några märken på er. Jag är HERREN.

5 Mos. 14:1.

29. Du ska inte vanära din dotter så

att du orsakar att hon blir en sköka, för att landet inte ska falla i otukt och bli uppfyllt med ondska.

30. Mina sabbater ska ni hålla och vörda min helgedom. Jag *är* HERREN.

31. Ni ska inte vända er till andebesvärjare inte heller uppsöka spåmän, så att ni orenar er genom dem. Jag *är* HERREN, er Gud.

3 Mos. 20:6, 27. 5 Mos. 18:11.

1 Sam. 28:7. Jes. 8:19.

32. Du ska resa dig upp för den som har grått hår, och visa heder inför den gamle, och du ska frukta din Gud. Jag *är* HERREN.

1 Tim. 5:1-2.

33. Om en främling bor hos dig i ert land, så ska ni inte förtrycka honom.

2 Mos. 22:21, 23:9.

34. Främlingen som bor hos er ska ni behandla som en infödd ibland er. Du ska älska honom som dig själv, för ni var ju själva främlingar i Egyptens land. Jag *är* HERREN, er Gud.

5 Mos. 10:19.

35. Ni ska inte handla orätt när ni dömer, i längdmått, vikt eller rymdmått.

5 Mos. 25:13.

Ords. 11:1, 16:11, 20:10.

36. Rätt våg, rätta vikter, rätt efa, rätt hinmått ska ni ha. Jag *är* HERREN, er Gud, som har fört er ut ur Egyptens land.

37. Därför ska ni hålla alla mina stadgar och alla mina bud* och följa dem. Jag *är* HERREN.

*KJV: domslut. KXII: rätter.

Kapitel 20

Straffbestämmelser.

HERREN talade till Mose och sa:
12. Säg till Israels barn: Var och en av Israels barn eller av främlingarna som bor i Israel, som ger *någon* av

sina barn åt Molok, han ska döden dö. Folket i landet ska stena honom med stenar.

3 Mos. 18:21. Ps. 106:37.

3. Och jag ska vända mitt ansikte mot den mannen, och utrota honom ur hans folk, eftersom han gav någon av sina barn åt Molok, för att orena min helgedom och vanhelga mitt heliga namn.

4. Om folket i landet skulle blunda* för att en man ger något av sina barn åt Molok, så att de inte dödar honom,

*KJV: gömma sina ögon för den mannen.

5. så ska jag vända mitt ansikte mot den mannen och mot hans släkt och utrota honom ur hans folk, och alla dem som följer efter honom för att bedriva horeri med Molok.

6. Om någon vänder sig till de dödas andar* och till spåmän för att i horeri följa efter dem, så ska jag vända mitt ansikte mot den människan** och utrota honom ur hans folk.

3 Mos. 19:31. 5 Mos. 18:11.

*spiritism. **KXII och KJV: själ.

7. Ni ska helga er och vara heliga, för jag *är* HERREN, er Gud.

3 Mos. 11:44, 19:2. 1 Petr. 1:16.

8. Ni ska hålla mina stadgar och göra efter dem. Jag *är* HERREN, som helgar er.

9. Var och en som förbannar sin far eller sin mor, ska sannerligen dödas. Han har förbannat sin far eller sin mor, hans blod *ska komma* över honom.

2 Mos. 21:17. 5 Mos. 27:16.

Ords. 20:20. Matt. 15:4.

10. Om någon begår äktenskapsbrott med *en annan* mans hustru ska han, som begått äktenskapsbrott med sin nästas hustru, döden dö, både äktenskapsbrytaren och äktenskapsbryterskan.

2 Mos. 20:14.

5 Mos. 5:18, 22:22. Matt. 5:27. Joh. 8:4-5.

11. Om någon ligger med sin fars hustru, blottar han sin fars nakenhet. De ska båda döden dö. Deras blod *ska komma* över dem.

3 Mos. 18:8. 5 Mos. 27:20.

12. Om någon ligger hos sin svärdotter, så ska de båda döden dö. De har gjort något avskyvärt. Deras blod *ska komma* över dem.

3 Mos. 18:15.

13. Om en man ligger med en annan man som med en kvinna, så har de båda gjort något avskyvärt. De ska döden dö. Deras blod *ska komma* över dem.

3 Mos. 18:22.

14. Om en man tar en kvinna och dessutom hennes mor till hustru, så *är* det en skändlighet. Man ska bränna upp både honom och dem i eld, för att inte någon skändlighet ska finnas bland er.

3 Mos. 18:17.

15. Om en man har könsomgång med ett djur, så ska han döden dö. Djuret ska ni också döda.

3 Mos. 18:23.

16. Om en kvinna närmar sig ett djur för att para sig med det, så ska du döda både kvinnan och djuret. De ska döden dö. Deras blod *ska komma* över dem.

17. Om en man tar sin syster, som är sin fars dotter eller sin mors dotter, och ser hennes nakenhet och hon ser hans nakenhet, *är* det en skamlig gärning. De ska utrotas inför sitt folks åsyn. Han har blottat sin systers nakenhet. Han ska bära sin missgärning.

18. Om en man ligger hos en kvinna under hennes månadsrening och blottar hennes nakenhet, så avtäckar han hennes brunn, och hon blottar sin blods källa, så ska de båda utrotas ur sitt folk.

19. Du ska inte blotta din mors systers eller din fars systers nakenhet. För den som gör det, avtäckar sin nära blodsförvants nakenhet. De ska bära sin missgärning.

3 Mos. 18:12-13.

20. Om en man ligger med sin farbrors hustru, blottar han sin farbrors nakenhet. De ska bära sin synd och ska dö barnlösa.

3 Mos. 18:14.

21. Om någon tar sin brors hustru, så *är* det en oren handling. Han har blottat sin brors nakenhet. Barnlösa ska de förbli.

3 Mos. 18:16.

22. Ni ska hålla alla mina stadgar och alla mina lagar* och göra efter dem, för att landet dit jag för er att bo i inte ska spy ut er.

3 Mos. 18:25, 28. *KXII: rätter. KJV: domslut.

23. Ni ska inte följa sederna hos det folk som jag driver undan för er, för de gjorde allt sådant, och därför fick jag avsky för dem.

24. Men jag har sagt till er: Ni ska ärva deras land, och jag ska ge er det till arvedel. Det är ett land, som flyter av mjölk och honung. Jag *är* HERREN, er Gud, som har avskilt er från andra folk.

25. Ni ska göra skillnad mellan rena och orena djur och mellan rena och orena fåglar, och ni ska inte göra er själva avskyvärda genom fyrfotadjur eller fågel, eller genom någon sorts kräldjur som kryper på marken, som jag har avskilt från er som orena.

3 Mos. 11:2f. 5 Mos. 14:3f.

26. Ni ska vara heliga inför mig, för jag, HERREN, *är* helig, och jag har avskilt er från *andra* folk, för att ni ska tillhöra mig.

27. En man eller kvinna, som är ett medium eller befattar sig med

spådom ska döden dö. Man ska stena dem och deras blod *ska komma* över dem.

3 Mos. 19:31, 20:6.
5 Mos. 18:10f. 1 Sam. 28:7.

Kapitel 21

Stadgar för prästerna.

HERREN sa till Mose: Tala till prästerna, Arons söner, och säg till dem: Ingen präst ska orena sig genom någon död bland sitt folk,

2. med undantag av hans nära anhöriga, hans mor, hans far, hans son, hans dotter, hans bror,

4 Mos. 6:6f.

3. och hans syster, *om hon var* jungfru och stod honom nära, och inte hade någon man. För hennes skull får han orena sig.

4. Han får inte orena sig, *eftersom han är* ledare bland sitt folk så att han blir ohelig.

5. De ska inte raka sig skalliga på någon del av sitt huvud, inte heller raka av kanten av sitt skägg eller rista något märke på sin kropp.

3 Mos. 19:27. Hes. 44:20.

6. De ska vara helgade åt sin Gud och inte vanhelga sin Guds namn. För de bär fram HERRENS eldsoffer, *och* deras Guds bröd, därför ska de vara heliga.

7. De ska inte ta till hustru en sköka eller en kvinna *som är* vanärad, och de ska inte heller ta en kvinna som är förskjuten av sin man, för prästen *är* helgad åt sin Gud.

8. Därför ska du hålla honom för helig, för han bär fram din Guds bröd. Han ska vara helig för dig, för jag, HERREN, som helgar er, *är* helig.

9. Om en prästs dotter vanäras sig genom att bedriva otukt, så vanhelgar hon sin far. Hon ska brännas upp i eld.

10. *Den som är* överstepräst bland sina bröder, som har fått smörjelseoljan utgjuten på sitt huvud och som är invigd till att bära prästkläderna, ska inte blotta sitt huvud och inte riva sönder sina kläder.

3 Mos. 10:6.

11. Han ska inte gå in till någon död, och inte orena sig, varken genom sin far eller sin mor.

12. Han ska inte heller gå ut ur helgedomen inte heller vanhelga sin Guds helgedom, för invigningen av sin Guds smörjelseolja *är* över honom. Jag *är* HERREN.

13. Han ska ta sig en jungfru till hustru.

Hes. 44:22.

14. Han ska inte ta en änka *eller* en fränskild kvinna eller en vanärad eller en sköka, utan en jungfru av sitt eget folk ska han ta till hustru,

15. så att han inte vanhelgar sin säd bland sitt folk, för jag *är* HERREN, som helgar honom.

16. Och HERREN talade till Mose och sa:

17. Tala till Aron och säg: Ingen av dina avkomlingar* i kommande släktled som har *något* lyte ska träda fram för att offra bröd sin Guds bröd.

*KXII och KJV: *din säd.*

18. För vem *det än är* som har något lyte får inte träda fram, vare sig *han är* blind eller lam eller vanställd i ansiktet eller som har någon lem för lång,

19. eller någon som har brutit sin fot eller brutit sin hand,

20. eller är puckelryggig eller dvärg eller har fel på ögat, eller har skabb

eller annat utslag, eller har skadade testiklar,

21. får ingen av prästen Arons efterkommande som har ett lyte träda fram att offra HERRENS eldsoffer. Han har ett lyte, han får inte träda fram för att offra bröd sin Guds bröd.
22. Han får äta av sin Guds bröd, *både* det allraheligaste och det heliga,
4 Mos. 18:8f.

23. men han får inte gå in till förlåten, och inte heller träda fram till altaret, eftersom han har ett lyte, så att han vanhelgar min helgedom*. För jag är HERREN, som helgar dem.
*KJV: helgedomar.

24. Och Mose talade *detta* till Aron och till hans söner och till alla Israels barn.

Kapitel 22

Ytterligare föreskrifter för prästerna och om djuroffer.

HERREN talade till Mose och sa:
2. Tala till Aron och till hans söner att de ska hålla sig borta från Israels barns heliga gåvor, så att de inte vanhelgar mitt heliga namn *med det* som de helgar åt mig. Jag är HERREN.

3. Säg till dem: Var och en av alla era avkomlingar i kommande släktled, som medan han är oren, kommer nära de heliga gåvor som Israels barn helgar åt HERREN, den människan* ska utrotas ur min åsyn. Jag är HERREN.
*KXII: hans själ.

4. Var och en av Arons avkomlingar* som är spetälsk eller har flytning, ska inte äta av de heliga gåvorna förrän han blir ren. Och var och en som

rör vid något *som har blivit* orent genom en död, eller en man som haft sädesuttömning,
3 Mos. 15:3, 15:16.
*KXII och KJV: säd.

5. eller vem som helst som har rört vid ett kryp som orsakar orenhet, eller vid en människa som han blir oren av, oavsett vilken orenhet han har,

6. den människa* som har rört vid något sådant, ska vara oren ända till kvällen, och får inte äta av de heliga offren utan att han har badat sin kropp i vatten.
*KXII: vilken själ.

7. Och när solen har gått ned, är han ren. Sedan får han äta av de heliga gåvorna, därför att det är hans mat.

8. Ett självdött eller ihjälrivet *djur* ska han inte äta, så att han blir oren genom det. Jag är HERREN.
3 Mos. 7:24, 17:15. Hes. 44:31.

9. Och de ska hålla mina stadgar, så att de inte bär på synd och dör på grund av det, om de vanhelgar dem. Jag är HERREN, som helgar dem.

10. Ingen obehörig får äta *av* det heliga. En som tillfälligt bor hos prästen eller en daglönare* får inte äta *av* det heliga.
*person som har tillfälligt arbete.

11. Men om prästen köper *en* människa* för sina pengar, får denne äta av det, liksom den som är född i hans hus. De får äta av hans mat.
*KXII och KJV: själ.

12. Om en prästs dotter *gifter sig* med en utomstående, ska hon inte äta av de heliga offergåvorna.

13. Men om prästens dotter blir änka eller skild och inte har några barn och kommer tillbaka till sin fars hus, får hon äta av sin fars mat så som i sin ungdom. Men ingen obehörig ska äta av den.

14. Om någon omedvetet äter *av* det heliga, ska han lägga till en femtedel och ersätta prästen för det heliga.

3 Mos. 5:16.

15. De ska inte vanhelga de heliga gåvor som Israels barn offrar åt HERREN

16. eller dra skuld och missgärning över dem, när de äter deras heliga gåvor, för jag är HERREN som helgar dem.

17. Och HERREN talade till Mose och sa:

18. Tala till Aron och till hans söner och till alla Israels barn och säg till dem: Var man av Israels hus eller av främlingarna i Israel som vill bära fram sin offergåva för något löftesoffer eller något frivilligt offer, som de vill offra åt HERREN som brännoffer,

19. för att det ska bli välbehagligt*, *ska de offra* en felfri hane, av nötboskapen, av fåren eller av getterna.

*KJV: av er fria vilja ska ni offra.

20. Ni ska inte offra något som har lyte, för ni blir inte välbehagliga genom det.

5 Mos.15:21, 17:1. Mal. 1:8f.

21. Och var och en som vill bära fram ett tackoffer* åt HERREN, för att uppfylla *sitt* löfte, eller ett frivilligt offer av nötboskapen eller av fåren, så ska det vara felfritt för att bli välbehagligt. Inget lyte får finnas på det.

Mal. 1:8f. *KJV: fredsoffer.

22. Det som är blint eller brutet eller stympat eller sårigt eller som har utslag eller skabb ska ni inte offra åt HERREN. Ni ska inte heller lägga sådant på altaret för att offra eldsoffer åt HERREN.

23. Ett djur av nötboskapen eller ett

får, som har en lem för stor, eller för liten, kan du offra *som* frivilligt offer, men som löftesoffer blir det inte välbehagligt.

24. Och ni ska inte offra det åt HERREN vars testiklar har blivit klämda, krossade, avslitna eller bortskurna, inte heller ska ni *offra något sådant* i ert land.

25. Inte heller av en främlings hand ska ni bära fram något sådant som Guds bröd, för de är skadade, de *har ett* lyte. Genom sådana blir ni inte välbehagliga.

26. Och HERREN talade till Mose och sa:

27. När en kalv eller ett lamm eller en killing har fötts, ska den stanna hos sin mor i sju dagar. Men från den åttonde dagen och därefter är det välbehagligt som eldsoffer åt HERREN.

28. Ni ska inte slakta *vare sig* ko eller ett får på samma dag som dess unge.

5 Mos. 22:6.

29. Om ni vill offra ett tackoffer åt HERREN, ska ni offra *det* på ett sådant sätt att ni blir välbehagliga*.

*KJV: offra det av er fria vilja.

30. Det ska ätas upp samma dag. Ni ska inte lämna kvar något till nästa morgon. Jag är HERREN.

3 Mos. 7:15.

31. Därför håll mina bud och gör efter dem. Jag är HERREN.

32. Ni ska inte heller vanhelga mitt heliga namn, för jag ska hållas helig bland Israels barn. Jag är HERREN som helgar er,

33. som har fört er ut ur Egyptens land, för att vara er Gud. Jag är HERREN.

Kapitel 23

Stadgar för högtiderna.

- H**ERREN talade till Mose och sa:
 2. Tala till Israels barn och säg till dem: *När det gäller HERRENS högtider, som ni ska utlysa som heliga sammankomster, så är detta mina högtider.*
3. Sex dagar ska du arbeta, men den sjunde dagen *är* vilosabbat, en helig sammankomst. *Då* ska ni inte utföra något arbete. Det *är* HERRENS sabbat, var ni än bor. 2 Mos. 20:8, 23:12. 2 Mos. 31:13-15. 5 Mos. 5:12f.
4. Dessa *är* HERRENS högtider, heliga sammankomster, som ni ska utlysa på deras bestämda tider.
5. På fjortonde *dagen* i första månaden, på kvällen *är* HERRENS påsk. 2 Mos. 12:18, 23:15. 4 Mos. 28:16. 5 Mos. 16:1.
6. Och på den femtonde dagen i samma månad *är* HERRENS osyrade bröds högtid. I sju dagar ska ni äta osyrat bröd.
7. På den första dagen ska ni hålla helig sammankomst. Ni ska inte utföra något fysiskt arbete på den dagen.
8. Ni ska offra eldoffer åt HERREN i sju dagar och på den sjunde dagen ska en helig sammankomst hållas, då ska ni inte utföra något fysiskt arbete.
9. Och HERREN talade till Mose och sa:
10. Tala till Israels barn och säg till dem: När ni kommer in i det land, som jag ger er, och ni bärgar in dess skörd, så ska ni bära den första kärven av er skörd till prästen.
11. Han ska vifta den kärven inför HERREN, så att ni genom det blir

välbehagliga. Dagen efter sabbaten ska prästen vifta den.

12. Och på den dagen, då han viftar kärven ska ni offra ett felfritt årsgammalt lamm* till brännoffer åt HERREN. *KJV: hanlamm.

13. Det tillhörande matoffret *ska bestå* av två tiondelar fint mjöl, blandat med olja, ett eldsoffer åt HERREN till en välbehaglig doft. Det tillhörande drickoffret *ska bestå av* en fjärdedels hin* vin. *dvs. 1,5 liter.

14. Ni ska inte äta, varken bröd eller rostade ax eller korn av grönskuren säd förrän den dagen, då ni har burit fram er offergåva åt er Gud. *Det ska vara* en evig stadga för er genom alla släktled, var ni än bor.

15. Och ni ska räkna sju hela sabbater* från dagen efter sabbaten, från den dag då ni bar fram viftofferskärven, *sju hela veckor.

16. Ni ska räkna 50 dagar till och med dagen efter den sjunde sabbaten. Då ska ni bära fram ett nytt matoffer åt HERREN.

17. Från de platser där ni bor ska ni bära fram två bröd till viftoffer, bakade med surdeg, av två tiondels fint mjöl. *De är* förstlingsgröda åt HERREN.

18. Och tillsammans med brödet ska ni föra fram sju felfria årsgamla lamm, en ungtjur och två baggar. De ska vara brännoffer åt HERREN, med tillhörande matoffer och drickoffer. Det är ett eldsoffer, till en välbehaglig doft för HERREN.

19. *Dessutom ska ni offra en getabock till syndoffer och två årsgamla lamm till tackoffer*.* *KJV: fredsoffer.

20. Prästen ska vifta dem tillsammans med förstlingsbröden *som* ett viftoffer inför HERREN, tillsammans med de

båda lammen. De ska vara helgade åt HERREN och tillhöra prästen.

21. På samma dag ska ni utlysa en helig sammankomst. Ni ska inte utföra något fysiskt arbete. *Detta ska vara* en evig stadga för er genom alla släktled, var ni än bor.

22. När ni bärgar in skörden av ert land, ska du inte skörda intill yttersta kanten av din åker, och någon axplockning efter din skörd ska du inte göra. Du ska lämna detta kvar åt den fattige och åt främlingen. Jag är HERREN, er Gud.

3 Mos. 19:9f. 5 Mos. 24:19.

23. HERREN talade till Mose och sa:

24. Tala till Israels barn och säg: På första *dagen* i sjunde månaden ska ni hålla sabbat, en minnesdag, då ni stöter i basun, en helig sammankomst.

4 Mos. 29:1.

25. *Då* ska ni inte utföra något fysiskt arbete, men ni ska offra eldsoffer åt HERREN.

26. Och HERREN talade till Mose och sa:

27. Och på den tionde *dagen* i samma sjunde månad är försoningsdagen. Då ska ni hålla en helig sammankomst och ni ska ödmjuka er och offra eldsoffer åt HERREN.

3 Mos. 16:3f. 4 Mos. 29:7.

28. Ni ska inte utföra något arbete på denna dag, för det är en försoningsdag, till att bringa försoning för er inför HERREN, er Gud.

29. För var och en* som inte ödmjukas sig på den dagen ska utrotas ur sitt folk.

*KJV: själ.

30. Och var och en som utför något arbete på denna dag, honom* ska jag utrota ur hans folk.

31. Ni ska inte utföra något slags arbete. *Detta ska vara* en evig stadga för er genom alla släktled, var ni än bor.

32. En vilosabbat ska den vara för er, och ni ska ödmjuka er*. På nionde *dagen* i månaden från kvällen ska ni hålla er sabbat, från kväll till kväll.

**KJV: era själar.

33. Och HERREN talade till Mose och sa:

34. Tala till Israels barn och säg: På femtonde dagen i samma månad, den sjunde, är *det* lövhyddohögtid i sju dagar åt HERREN.

4 Mos. 29:12f.

5 Mos. 16:13. Neh. 8:14. Joh. 7:2f.

35. På den första dagen *ska det vara* en helig sammankomst. Då ska ni inte utföra något fysiskt arbete.

36. I sju dagar ska ni offra eldsoffer åt HERREN. På den åttonde dagen ska ni hålla en helig sammankomst och ni ska offra ett eldsoffer åt HERREN. Det är en högtidsförsamling. Då ska ni inte utföra något fysiskt arbete.

37. Dessa är HERRENS högtider, som ni ska utlysa *såsom* heliga sammankomster, till att offra eldsoffer åt HERREN, brännoffer, matoffer, slaktoffer och drickoffer, vart och ett på sin bestämda dag.

38. Detta förutom HERRENS sabbater och förutom era gåvor och förutom alla era löftesoffer och förutom alla era frivilliga offer, som ni ger åt HERREN.

39. På den femtonde dagen i sjunde månaden, när ni har samlat in landets skörd, ska ni hålla HERRENS högtid i sju dagar. På första dagen är *det* sabbat, och på åttonde dagen är *det* också sabbat.

40. Och på den första dagen ska ni ta

frukter av de finaste träd, palmkvistar, och grenar av lummiga träd och av pilträd från bäcken och ni ska glädja er i sju dagar inför HERREN, er Gud.

Neh. 8:14.

41. Och ni ska fira denna högtid som en högtid åt HERREN sju dagar om året. *Detta ska vara* en evig stadga för er genom alla släktled. Ni ska fira den i sjunde månaden.

42. Sju dagar ska ni bo i lövhyddor. Alla som är infödda israeliter ska bo i lövhyddor,

43. för att era efterkommande ska veta, att jag lät Israels barn bo i lövhyddor, då jag förde dem ut ur Egypten. Jag *är* HERREN, er Gud.

44. Så talade Mose till Israels barn om HERRENS högtider.

Kapitel 24

Stadgar om den heliga ljusstaken och om skådebröden. Strafflagar.

HERREN talade till Mose och sa:

2. Befall Israels barn att bära till dig ren olja av stötta oliver till belysning, så att lamporna kan brinna hela tiden.

2 Mos. 27:20.

3. Utanför vittnesbördets förlåt, i uppenbarelsetältet ska Aron ständigt sköta den från kvällen till morgonen inför HERREN. *Detta ska vara* en evig stadga för er genom alla släktled.

2 Mos. 27:21.

4. Han ska ständigt sköta lamporna på den gyllene ljusstaken, inför HERREN.

5. Du ska ta fint mjöl och av det baka tolv kakor. Varje kaka ska bestå av två tiondels *efa siktat mjöl*.

2 Mos. 25:30.

6. Du ska lägga upp dem i två rader,

med sex i varje rad, på det förgyllda bordet inför HERREN.

1 Sam. 21:6.

7. Och på *varje* rad ska du lägga ren rökelse, för att det ska vara på brödet som en påminnelse, ett eldsoffer åt HERREN.

8. På varje sabbatsdag ska han alltid lägga fram dem inför HERREN, från Israels barn till ett evigt förbund.

9. Och de ska tillhöra Aron och hans söner. De ska äta det på helig plats för de *är* hans allraheligaste av HERRENS eldsoffer till en evig rätt.

10. En son till en israelitisk kvinna, som *hade* en egyptisk far, gick ut bland Israels barn. Den israelitiska *kvinnans* son och en israelitisk man kom i strid med varandra i lägret.

11. Och den israelitiska kvinnans son smädade *HERRENS* namn och förbannade det. Då förde de fram honom till Mose. Och hans mor *hette* Selomit, dotter till Dibri av Dans stam.

12. De satte honom i förvar, tills de fick ett svar från HERRENS mun.

4 Mos. 15:34.

13. Och HERREN talade till Mose och sa:

14. För ut honom som förbannade utanför lägret, och låt alla de som hörde *det* lägga sina händer på hans huvud och hela menigheten ska stena honom.

5 Mos. 17:7.

15. Du ska tala till Israels barn och säga: Var och en som förbannar sin Gud ska bära sin synd.

16. Och den som smädar *HERRENS* namn ska döden dö. Hela menigheten ska stena honom, var sig det är en främling eller en som är född i landet. När han smädar *HERRENS* namn, så ska han dö.

17. Den som slår ihjäl en människa ska döden dö.

2 Mos. 21:12.

4 Mos. 35:16f. 5 Mos. 27:24.

18. Och den som slår ihjäl ett boskapsdjur ska ersätta det, liv för liv.

19. Om en man skadar sin nästa, ska man göra med honom som han har gjort:

20. skada för skada, öga för öga, tand för tand. Samma skada han har vållat en annan ska tillfogas honom själv.

2 Mos. 21:24. 5 Mos. 19:21. Matt. 5:38.

21. Den som slår ihjäl ett boskapsdjur ska ersätta det, men den som slår ihjäl en människa ska dödas.

22. En och samma lag ska gälla för er, såväl för främlingen som för den som är född i landet, för jag *är* HERREN, er Gud.

2 Mos. 12:49. 4 Mos. 15:15.

23. Och Mose talade till Israels barn att de skulle föra ut honom som hade förbannat utanför lägret och stena honom med stenar. Och Israels barn gjorde så som HERREN hade befällt Mose.

Kapitel 25

Om sabbatsår och jubelår.

HERREN talade till Mose på Sinai berg och sa:

2. Tala till Israels barn och säg till dem: När ni kommer in i det land som jag ger er, ska landet hålla sabbat åt HERREN.

2 Mos. 23:10f. 5 Mos. 15:1.

3. I sex år ska du beså din mark och i sex år beskära din vingård och bärga in skörden.

4. Men på sjunde året ska landet ha sabbatsvila, en HERRENS sabbat. Då ska du inte beså i din åker och inte beskära din vingård.

5. Det som växer upp av spillsäden efter din skörd ska du inte skörda. Du ska inte heller plocka de druvor som växer på dina obeskurna vinstockar. Det ska vara ett år av sabbatsvila för landet.

6. Och det som landet ger under sabbatsåret ska vara till föda åt dig och åt din tjänare och åt din tjänarinna och åt din daglönare* och åt den som tillfälligt bor hos dig.

*person som har tillfälligt arbete.

7. Din boskap och de vilda djuren i ditt land ska också ha sin föda av all dess avkastning.

8. Du ska räkna sju sabbatsår, sju gånger sju år, så att tiden för de sju sabbatsåren blir fyrtyonio år.

9. Då ska du låta blåsa i jubileumsbasunen på tionde *dagen* i sjunde månaden. På försoningsdagen ska ni blåsa i basun över hela ert land,

3 Mos. 23:27.

10. och ni ska helga det femtionde året och utlysa frihet i landet för alla invånare. Det ska vara ett jubelår för er. Var och en av er ska återvända till sin arvedel och var och en av er ska gå tillbaka till sin släkt.

11. Detta femtionde år ska vara ett jubelår för er. Ni ska inte så, och inte heller ska ni skörda det som växer upp av spillsäden, och *druvor* från de obeskurta vinstockarna ska ni inte plocka.

12. För det *är* ett jubelår, det ska vara heligt för er. Ni ska äta avkastningen från marken.

13. Under jubelåret ska var och en återvända till sina arvedelar.

14. När ni säljer något till er nästa eller köper *något* av er nästa, ska ni inte göra varandra orätt. 1 Thess. 4:6.

15. Efter antalet år från jubelåret ska du köpa av din nästa, *och* efter antalet årsgrödor ska han sälja åt dig.

16. När det är många år ska du höja priset, och när det är få år ska du sänka priset, för det han säljer till dig är ett antal årsgrödor.

17. Därför ska ni inte förtrycka* varandra, utan du ska frukta din Gud, för jag *är* HERREN, er Gud.

*KXII: vara vinningslystna.

18. Och därför ska ni lyda mina stadgar och hålla mina lagar* och göra *efter* dem, för att ni ska få bo i landet i trygghet.

*KJV: domslut.

19. Landet ska ge sin frukt och ni ska äta er mätta och bo trygga där.

20. Och om ni säger: Vad ska vi äta på det sjunde året, då vi inte får så och inte får bärga vår gröda?

21. Så ska jag befalla min välsignelse att komma över er under det sjätte året, så att det ska ge gröda för tre år.

22. Och ni ska så på det åttonde året, men ni ska ha *ännu* att äta av den gamla grödan ända till det nionde året, till dess att dess gröda har kommit in, ska ni *ha* gammalt att äta.

23. Landet ska ni inte sälja för all framtid, för landet *är* mitt, och ni *är* främlingar och gäster hos mig.

24. I hela landet som ni får till arvedel, ska ni medge rätten att köpa tillbaka landet.

25. Om din broder blir fattig och har sålt *något* av sin arvedel, och om någon av hans släktingar kommer för att lösa det, så ska han få köpa tillbaka det, som hans broder har sålt.

Rut 2:20, 4:1.

26. Och om någon inte har någon släkt, men han själv får råd att köpa tillbaka det,

27. då ska han avräkna de år som har förflutit sedan försäljningen och betala tillbaka det som återstår till den han sålde det till, så får han tillbaka till sin arvedel igen.

28. Men om han inte har råd att köpa tillbaka *den* från honom, ska det han har sålt förbli i köparens hand till jubelåret. Men på jubelåret ska det frånträdas och han ska återvända till sin arvedel.

29. Om någon säljer ett hus i en stad som är omgiven med murar, kan han köpa det tillbaka innan ett helt år *förflutit* efter försäljningen. Han kan köpa det tillbaka *innan* ett helt år *förflutit*.

30. Men om det inte har köpts tillbaka när ett helt år har gått, så ska huset som ligger i en stad som *är* omgiven av murar, förbli köparens och hans efterkommandes för alltid. På jubelåret ska det inte frånträdas.

31. Men hus i byar som inte är omgivna av murar, ska räknas lika med åkermark på landet, det ska kunna lösas och på jubelåret ska de frånträdas.

32. Angående leviternas städer, *och* husen i deras städer som är deras egendom, så kan leviterna när som helst köpa tillbaka *dem*.

33. Och om någon köper av leviterna, så ska huset som blev sålt i hans egen stad frånträdas på jubelåret, för husen i leviternas städer *är* deras egendom bland Israels barn.

34. Men marken kring deras städer får inte säljas, för den *är* deras egendom för all framtid.

4 Mos. 35:2f.

35. Om din broder blir fattig och inte kan försörja sig, så ska du hjälpa

honom, *även om han är* en främling eller en tillfälligt bosatt, så att han kan leva hos dig. 5 Mos. 15:7f.

36. Du ska inte ockra på honom eller ta ränta, utan du ska frukta din Gud, så att din broder kan leva hos dig.

2 Mos. 22:25. 5 Mos. 23:19f.
Ps. 15:5. Ords. 28:8. Hes. 18:8.

37. Du ska inte lämna honom dina pengar mot ockerränta, och inte heller låna honom av din mat för att kräva mer tillbaka.

38. Jag *är* HERREN, er Gud, som har fört er ut ur Egyptens land, för att ge er landet Kanaan *och* vara er Gud.

39. Om din broder *hos* dig blir fattig och säljer sig åt dig, ska du inte tvinga honom att utföra slavarbete,

2 Mos. 21:2. 5 Mos. 15:12. Jer. 34:14.

40. *utan* han ska vara hos dig så som en daglönare *och* som en tillfälligt bosatt, *och* ska tjäna dig fram till jubelåret.

41. Då ska han lämna dig, han själv och hans barn med honom, och han ska återvända till sin släkt och till sina fäders egendom,

42. för de *är* mina tjänare, som jag har fört ut ur Egyptens land. De ska inte säljas som slavar.

43. Och du ska inte råda över honom med hårdhet, utan frukta din Gud.

Ef. 6:9. Kol. 4:1.

44. Dina slavar och slavinnor som du ska ha, *ska vara* av hedningarna som finns runt omkring er. Av dem ska du köpa slavar och slavinnor.

45. Vidare kan ni också köpa barn från främlingarna som tillfälligt är bosatta bland er och från deras släktingar som ni *har* hos er och som är födda i ert land. De ska vara er egendom.

46. Dem kan ni lämna som arv åt era barn efter er, så att de kan ärva *dem* som en egendom. De ska vara era slavar för all framtid. Men bland era bröder, Israels barn, ska ingen härska över den andre med hårdhet.

47. Och om en främling eller en tillfälligt *bosatt* hos dig blir rik och din broder råkar i fattigdom hos honom och säljer sig åt främlingen som bor hos dig, *eller* åt någon som härstammar från en främmande släkt, ska han kunna friköpas sedan han har sålt sig. Någon av hans bröder ska friköpa honom.

49. Antingen ska hans farbror eller hans farbrors son friköpa honom eller så ska *någon* annan nära släkting friköpa honom, eller om han har råd till det ska han själv köpa sig fri.

50. Han ska räkna tiden tillsammans med den som har köpt honom från det året han blev såld till jubelåret. Priset som han såldes för ska anpassas efter antalet år och beräknas efter en daglönares arbetstid hos honom.

51. Om *det* ännu *är* många år *kvar*, då ska han köpa sig fri genom att betala motsvarande del av den summa som han köptes för i förhållande till *den återstående tiden*.

52. Om bara några år är kvar till jubelåret, så ska han räkna ut det tillsammans med honom, *och* han ska köpa sig fri efter antalet år.

53. Som en daglönare, anställd år för år, ska han vara hos honom. Och du ska se till att ingen härskar över honom med hårdhet.

54. Om han inte blir friköpt på detta *sätt*, ska han friges på jubelåret, *både* han och hans barn tillsammans med honom,

55. för Israels barn *är* tjänare åt mig. De *är* mina tjänare, som jag har fört ut ur Egyptens land. Jag *är* HERREN, er Gud.

Kapitel 26

Uppmaning till gudsfruktan och laglydnad.

Ni ska inte göra er några avgudar eller någon utskuren avgudabild, inte heller resa upp någon stenstod åt er och inte heller sätta upp *någon* sten med inhuggna bilder i ert land, för att böja* er ner inför dem. För jag *är* HERREN, er Gud.

2 Mos. 20:4f.

4 Mos. 33:52. 5 Mos. 5:8, 16:22. Ps. 81:10.

**KXII: tillbe.*

2. Ni ska hålla mina sabbater, och ni ska vörda min helgedom. Jag *är* HERREN.

2 Mos. 20:8. 3 Mos. 19:30.

3. Om ni vandrar efter mina stadgar och håller mina bud och gör efter dem,

5 Mos. 28:1f.

4. så ska jag ge er regn i rätt tid, och jorden ska ge sin gröda, och träden på marken ska ge sin frukt,

5. och trösktiden ska vara fram till vinskörden och vinskörden ska vara fram till såningstiden. Ni ska äta er mätta på ert bröd och bo trygga i ert land.

Amos 9:13.

6. Jag ska låta fred råda i landet, och ni kan gå till vila utan att något skrämmer *er*. Jag ska befria landet från de onda djuren, och svärdet ska inte heller gå fram genom ert land.

7. Ni ska jaga era fiender, och de ska falla för er genom svärd.

8. Fem av er ska jaga hundra, och hundra av er ska jaga tio tusen, och era fiender ska falla för er genom svärd.

Jos. 23:10.

9. Jag ska vända mig till er och göra er fruktsamma och föröka er, och jag ska upprätthålla mitt förbund med er.

10. Ni ska äta av den gamla skörden och på grund av den nya måste ni skaffa undan den gamla.

11. Jag ska slå upp min boning bland er, och min själ ska inte känna avsky* för er.

**KXII: förkasta er.*

12. Jag ska vandra mitt ibland er och vara er Gud, och ni ska vara mitt folk.

2 Kor. 6:16.

13. Jag *är* HERREN, er Gud, som förde er ut ur Egyptens land, för att ni inte skulle vara slavar där. Jag har brutit sönder ert ok och låtit er gå upprätt.

14. Men om ni inte hör på mig och inte gör efter alla dessa bud,

5 Mos. 28:15f. Jos. 23:15. Klag. 2:17.

15. utan föraktar mina stadgar, och era själar känner avsky* för mina lagar, så att ni inte gör efter alla mina bud *utan* bryter mitt förbund,

**KXII: förkastar.*

16. så ska också jag göra detta mot er: Jag ska hemsöka er med förskräckelse, med tärande sjukdom och med feber, som ska förtära era ögon och ge sorg i hjärtat. Förgäves ska ni så er säd, för era fiender ska äta upp den.

17. Jag ska vända mitt ansikte mot er, och ni ska bli slagna inför era fiender. De som hatar er ska härska över er, och ni ska fly fast ingen förföljer er.

Jes. 1:20.

18. Och om ni trots detta inte lyssnar till mig, så ska jag straffa er sjufalt värre för era synder.

19. Jag ska krossa er stolta makt, och jag ska låta er himmel bli som järn och er jord som koppar.

20. Ert slit ska vara förgäves, för er

jord ska inte ge sin gröda och träden i landet ska inte bära frukt.

21. Om ni ändå vandrar emot mig och inte vill lyssna på mig, ska jag lägga sjufalt fler plågor på er för era synders skull.

22. Jag ska skicka vilddjur bland er, som ska ta era barn ifrån er och fördärva er boskap och minska ert antal, och era vägar ska bli öde.

23. Om ni trots detta inte vill låta er förändras genom mig utan vandrar emot mig,

24. så ska även jag vandra emot er och straffa er sjufalt mer för era synders skull.

25. Jag ska låta ett hämnens svärd komma över er som ska hämnas *mitt* förbund. När ni är samlade i era städer ska jag sända pest bland er och ni ska bli överlämnade i fienders hand.

26. När jag har fördärvat era brödförråd, ska tio kvinnor baka ert bröd i en enda ugn, och de ska ge brödet tillbaka *till er* efter vikt, och ni ska äta men inte bli mätta.

27. Om ni trots detta inte lyssnar på mig, utan vandrar mig emot,

28. så ska också jag i vrede vandra er emot och straffa er sjufalt för era synders skull.

29. Och ni ska äta era söners kött, och ni ska äta era döttrars kött.

5 Mos. 28:53. 2 Kung. 6:29. Jer. 19:9. Klag. 4:10.

30. Jag ska ödelägga era offerhöjder* och hugga ner era bilder**. Jag ska kasta era lik på era avgudars lik, och min själ ska avsky er. 2 Krön. 34:7.

**KXII och KJV: höjder. **Alt. övers. solstoder.*

31. Jag ska lägga era städer i ruiner och ödelägga era helgedomar och inte med välbehag känna doften av era offer.

Jes. 1:13.

32. Jag ska ödelägga landet, så att era fiender som bor där ska häpna över det.

2 Krön. 36:19. Jer. 19:8, 25:9.

33. Jag ska sprida ut er bland hedningarna och komma efter er med draget svärd. Ert land ska bli ödemark och era städer ruiner.

5 Mos. 28:64. Jer. 9:16. Hes. 12:15.

34. Då ska landet njuta av sina sabbater, så länge det ligger öde och ni *är* i era fienders land. Då ska landet vila och njuta av sina sabbater.

35. Så länge det ligger öde, ska det vila, eftersom det inte fick vila på era sabbater, då ni bodde där.

36. Och de av er som överlever i fiendeland ska jag ge ett bävande* hjärta, så att de jagas på flykten av ljudet från ett prasslande löv. De ska fly som om de flydde för svärd och falla, trots att ingen förföljer dem.

Jes. 30:17. **feghet, rådslo.*

37. Och den ene ska stupa på den andre, så som för svärd, trots att ingen förföljer dem. Och ni ska inte kunna hålla stånd mot era fiender.

38. Och ni ska förgås bland hedningarna, och era fienders land ska förtära er.

39. De som blir kvar av er ska tyna bort i fiendeland för sina egna synders skull, men också för att deras fäder har syndat ska de tyna bort liksom de.

40. Om de då bekänner sina synder och sina fäders synder, med deras trolöshet, att de handlat trolöst mot mig, och att de också har vandrat gensträvt* emot mig, **motsträvt, olydigt.*

41. och *att* jag också har vandrat emot dem och har fört dem bort i deras fienders land, och om deras oomskurna hjärtan ödmjucar sig och

de godtar straffet för sina synder,
42. då ska jag komma ihåg mitt förbund med Jakob och också mitt förbund med Isak, och också mitt förbund med Abraham ska jag komma ihåg och jag ska komma ihåg landet.

1 Mos. 35:11. 2 Mos. 2:24.
2 Kung. 13:23. Luk. 1:54.

43. Landet ska bli övergivet av dem, och ska glädjas för sina sabbater, när det blir lämnat öde av dem och de ska godta straffet för sin synd, därför, ja därför att de föraktade mina domar och därför att de* avskydde mina stadgar.

*KJV: deras själ.

44. Men trots allt detta, när de är i sina fienders land, ska jag inte förkasta dem och inte heller ska jag känna avsky för dem så att jag gör slut på dem fullständigt och bryter mitt förbund med dem, för jag är HERREN, deras Gud.

5 Mos. 4:30-31. Rom. 11:26-27.

45. Men för deras skull ska jag komma ihåg förbundet med deras förfäder, som jag förde ut ur Egyptens land, inför hedningarnas ögon, för att jag skulle vara deras Gud. Jag är HERREN.

46. Dessa är de stadgar, domslut och lagar som HERREN fastställde mellan sig och Israels barn på Sinaiberget genom Mose hand.

Kapitel 27

Om löfteslösen och tionde.

HERREN talade till Mose och sa:
2. Tala till Israels barn och säg till dem: Om en man ska avlägga ett särskilt löfte, så ska du bestämma värdet åt HERREN för personerna ifråga.

3. Ska värdet bestämmas för en man

som är mellan 20 och 60 år gammal, så ska du bestämma detta till 50 siklar silver, efter tempelvik.

4. Om det är en kvinna, ska du bestämma värdet till 30 siklar.

5. Om *det är* någon från 5 år till 20 år så ska det värde du bestämmer vara 20 siklar för en man, och 10 siklar för en kvinna.

6. Om *det är* någon från en månad till 5 års ålder så ska det värde du bestämmer vara 5 siklar silver för en pojke och det värde du bestämmer vara 3 siklar silver för en flicka.

7. Om *det är* någon från 60 års ålder eller däröver så ska det värde du bestämmer vara 15 siklar för en man, och 10 siklar för en kvinna.

8. Om någon är för fattig för att betala det värde du bestämmer, ska han ställas fram inför prästen, och prästen ska bestämma ett värde för honom. Prästen ska bestämma värdet för honom efter vad han som avlagt löftet har råd med.

9. Om *det gäller* djur som kan ges som offer åt HERREN, ska allt sådant vara heligt, sedan man givit det åt HERREN.

10. Man får inte utväxla eller byta ut det, ett bättre mot ett sämre eller ett sämre mot ett bättre. Och om någon byter ut ett djur mot ett annat djur, så ska både det och det som blev lämnat i utbyte vara heligt.

11. Om *det är* något orent djur, som man inte får offra åt HERREN, så ska man föra fram djuret till prästen.

12. Och prästen ska bestämma dess värde allt efter hur bra eller dåligt det är. Som du, prästen, värderar det så ska det vara.

13. Men om han vill friköpa djuret, ska han lägga till en femtedel av det värde som är bestämt.

14. Om någon helgar sitt hus, till *att vara* heligt åt HERREN, så ska prästen bestämma dess värde allt efter hur bra eller dåligt det är. Som prästen bestämmer det, så ska det vara.

15. Men om han som har helgat det vill friköpa sitt hus, så ska han lägga till en femtedel av penningvärdet som du har bestämt. Då blir det hans.

16. Om någon ska helga åt HERREN *ett stycke* åker av sin egendom, så ska du bestämma dess värde efter utsädet på den. Varje homer korn *ska svara mot* 50 siklar silver.

17. Om han helgar sin åker från jubelåret, ska det förbli vid det värdet du bestämmer.

18. Men om han helgar sin åker efter jubelåret, så ska prästen beräkna penningvärdet åt honom efter det antal år som återstår till jubelåret, och ett avdrag ska göras från det värde du förut har bestämt.

19. Om den som har helgat åkern vill friköpa den, så ska han lägga till en femtedel av det penningvärde du har bestämt och den ska vara hans.

20. Om han inte vill friköpa åkern, eller om han har sålt åkern till någon annan, så får den inte friköpas mer,

21. utan denna åker, när den frånträds på jubelåret, ska vara helgad åt HERREN, som en invigd åker. Egendomen ska tillfalla prästen.

22. Om *någon* helgar åt HERREN en åker som han har köpt och som inte *tillhör* hans ärvda egendom,

23. då ska prästen räkna ut penning-

värdet åt honom efter det värde du bestämt fram till jubelåret, och samma dag ska han betala den summa som du har bestämt. Den ska vara helgad åt HERREN.

24. På jubelåret ska åkern återgå till honom som den köpts ifrån, till honom *som ägde* denna egendom i landet.

25. Varje gång du bestämmer något värde ska det alltid bestämmas i tempelvik, 20 gera per sikel.

2 Mos. 30:13. 4 Mos. 3:47. Hes. 45:12.

26. Det som är förstfött bland boskapen och som tillhör HERREN redan som förstfött, får ingen helga. Vare sig *det är* ox eller får *tillhör* det HERREN.

2 Mos. 13:2.
4 Mos. 3:13. Luk. 2:23.

27. Om *det är* ett orent djur, så ska man friköpa *det* efter det värde som du bestämmer och ge en femtedel utöver det, eller om det inte blir friköpt, ska det säljas efter det värde du bestämmer.

28. Inget helgat, som någon har invigt åt HERREN av allt det han äger får säljas eller friköpas, *vare sig det är* en människa eller boskap eller en åker från hans egendom, för allt som är helgat åt HERREN *är* högheligt.

29. Ingen tillspillogiven, som är tillspillogiven bland människor får friköpas, *utan* ska döden dö.

1 Sam. 15:3.

30. Allt tionde i landet, både jordens gröda och trädens frukt, *tillhör* HERREN. *Det är* helgat åt HERREN.

31. Om någon vill friköpa *något* av sitt tionde, ska han ge en femtedel utöver det.

32. Angående tiondet av nötboskap

eller får, ja, allt som vandrar under staven* ska en tiondel vara helgat åt HERREN.

*herdestaven.

33. Man ska inte undersöka om det är bra eller dåligt, och man får inte byta ut det. Om någon byter ut

det, ska både det och det som har lämnats i utbyte vara helgat och får inte friköpas.

34. Dessa *är* de buden till Israels barn, som HERREN befallde Mose på Sinai berg.

5 Mos. 4:5.